№47 (464)

25 листопада 2026 року

Все буде Україна!

Цікава

ГАЗЕТА на вихідні

Ціна договірна

28 листопада о 16:00 запаліть свічу пам'яті жертв Голодоморів!

● РЕЗОНАНС

«Це було як удар в обличчя, ніби я вдруге втратила Савіту…»

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Савіта Ваґнер віддала життя за Україну. Її мама Урсула подолала більше тисячі кілометрів, щоб відвідати могилу доньки, та на кордоні пережила ще один страшний удар.

Урсулу Ваґнер – матір загиблої на війні з росіянами німкені – не впустили в Україну

Борислав БЕРЕЗА, Микола БЕРДНИК

Моторошна і ганебна ситуація – на пункті пропуску українські прикордонники розвертають матір загиблої німецької добровольці, яка приїхала провідати могилу дочки. Жінка отримала заборону на в'їзд в Україну на 3 роки. Про причини можна розмірковувати довго, але сам факт обурює: як так могло статися, що мати через якусь дрібницю не може навідати могилу героїчної доньки, а купа посадовців-корупмантів спокійно їздить туди-сюди, не маючи жодних обмежень?

«ДО БІСА ЛІКУВАННЯ СИМПТОМІВ – ТРЕБА ВИКОРІНЮВАТИ ПРИЧИНУ»

Савіта Діана Ваґнер приїхала до України на початку повномасштабної війни. Спершу вона допомагала як волонтерка, а потім долучилася до війська – воювала піхотинкою, а згодом служила бойовою медикинею у підрозділі «Карпатська Січ».

«До біса лікування симптомів – треба викорінювати причину… Якщо Україна програє цю війну, то путін не зупиниться, і вся Європа матиме величезну проблему», – *пояснила Савіта на позивний «Snake» («Змія») своє рішення стати до лав ЗСУ в інтерв'ю DW («Німецькій хвилі») у 2022 році.* Хоча до приїзду в Україну вона не мала бойового досвіду, бо вивчала математику в університеті.

Наприкінці січня 2024 року Савіта Ваґнер загинула від мінометного обстрілу під час порятунку поранених побратимів на полі бою. В Україні доброволиця була посмертно нагороджена орденом «За мужність».

Її мама Урсула Ваґнер прямувала до Києва, щоб відвідати на Алеї Слави Лук'янівського цвинтаря могилу своєї єдиної доньки Савіти Ваґнер. Рішення поховати її в Україні вона та вдівець загиблої, Карл Стенеруд, ухвалили свідомо.

«Ми вирішили, що буде правильним залишити її поруч із побратимами, – *пояснила Урсула Ваґнер в інтерв'ю DW після похорону.* – Вона палала своєю справою, вона була настільки їй віддана, що залишила тут своє життя. Раз на рік ми приїжджатимемо до Києва відвідати її».

До речі, Урсула разом із Карлом та видавцем Олександром Савчуком видали книгу фронтових записів Савіти Ваґнер «Щоденник російсько-української війни (2022–2024)», що потрапила до списку бестселерів популярного німецького часопису Der Spiegel.

Продовження розповіді – на с. 5

● НЕЗЛАМНІ

«Тепер ганятиму по калюжах!»: Герой України, який втратив обидві стопи, знову пішов!

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Після тяжких поранень, сотень діб боротьби за життя і складного лікування Герой України Костянтин Власенко зробив свої перші кроки на протезах. Із такими людьми Україна – незламна!

Костянтин Власенко провів 491 добу на бойових позиціях, із них 232 – сам, із тяжкими пораненнями. Його врятували завдяки унікальній евакуації повітряним дроном. А тепер мужній воїн зробив перші кроки на протезах!

Ліна ВОГОНЬ

Війна забрала в нього обидві стопи, але не змогла поставити на коліна.

– Тепер буду ганяти по калюжах. Офігіти, як високо! Клас! Можна я трішки пройдуся? Хочу уже піти!

Важко без хвилювання слухати ці слова. Особливо коли знаєш, через яке пекло довелося пройти людині, яка їх вимовляє.

Це – Герой України Костянтин Власенко, якому довелося пережити те, що, здається, неможливо витримати. Він утратив обидві стопи, місяцями залишався на передовій із тяжкими пораненнями, але не здався. А тепер знову вчиться ходити!

І перші кроки зробив уже після двох тижнів перебування в реабілітаційному центрі Superhumans у Львові.

Історія Героя – на с. 6

● КРИМІНАЛЬНЕ ЧТИВО

60-річному чоловікові народила доньку… 14-літня школярка

Пара навіть намагалася офіційно одружитися, а дівчина просила суд не забирати батька її дитини з родини. Та чоловік отримав два роки обмеження волі…

Ліна ВОГОНЬ

На Житомирщині завершилася незвичайна судова історія, в якій переплелися величезна різниця у віці, народження дитини, спроба одружитися і кримінальна відповідальність.

60-річного жителя Звягеля визнали винним у статевих стосунках із 14-літньою школяркою, яка згодом народила від нього доньку.

Як встановив Звягельський міськрайонний суд, упродовж червня–серпня 2025-го чоловік неодноразово вступав у статеві стосунки з неповнолітньою, достеменно знаючи, що їй лише 14 років.

13 березня 2026 року дівчина народила донечку.

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Батьківство не звільняє від відповідальності перед законом.

Подробиці драми – на с. 8

● ШОК!

У школі 10-річному учню зламали хребет

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Батьки хлопчика заявляють, що на них тиснуть, аби не відкривати за фактом кримінальної справи.

Батько вінницького четвертокласника Володимир Сторчак у соцмережах заявив про побиття його сина Тимура

Резонансний випадок – на с. 10

● Я ТАК ДУМАЮ!

Фотоколаж: 24tv.ua.

Маріонетка путіна Володимир Мединський є винахідником «побєдобєсія» і фальсифікатором історії за кремлівським сценарієм.

Має дійти навіть до тупих: що Мединський сказав про Україну

У мене погані новини для тих, хто вірить у домовленості з росією. Уродженець Сміли, перемовник путіна Володимир Мединський постукав вам ч… м по лобі, щоб дійшло навіть до найтупіших: «Каждая пядь российской зємлі будєт возвращєна так ілі іначє!»

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, експерт із ринку праці, рекрутер, волонтер та військовослужбовець Збройних Сил України

Для довідки: жодної п'яді російської землі ми не забирали, тому нам просто нічого повертати Мединському і його господарям.

російською землею делегація росії вважає українську суверенну територію, яку москва хоче захопити.

Ви можете скільки завгодно чіплятися за свої ідіотські ідеї, що з росією можна домовитися. Ви можете скільки завгодно звинувачувати Порошенка чи Зеленського, що вони не домовилися з путіним. Можете продовжувати вірити, що замість них знайдете якогось третього президента, наприклад, Гончаренка, який таки домовиться з путіним.

Але тут виходить Мединський, дістає ч… і стукає вам по лобі, щоб бути максимально зрозумілим: «Українчики!!! Забудьте свої ідіотські ідеї, що з нами можна домовитися! Скільки ще разів вам треба сказати прямо в обличчя, що ми заберемо вашу землю, щоб до вас дійшло, що домовитися з нами – неможливо!?»

І це велике щастя для нас – що росіяни не хитрі та підступні лиходії, які плетуть інтриги та вміло маніпулюють свідомістю, а прості, як двері, садисти й ідіоти, які навіть не приховують своїх намірів!

росіяни прямо в очі, словами через рот, кажуть, що вважають нашу землю своєю. Тут немає жодного місця для компромісу.

Хотілося б, щоб наївні українчики, переконані, що треба просто почути росію і домовитися, – самі почули росію і зрозуміли: ніякі домовленості її не цікавлять.

Власне, саме цю людоїдську і безкомпромісну позицію росії я фіксую як реальний підсумок «перемовин» в Абу-Дабі.

P.S. Володимир Ростиславович Мединський – 56 років, російський політик українського походження (народився в місті Сміла Черкаської області), ідеолог російського фашизму, письменник. У 2004–2011 роках був депутатом державної думи рф від партії «Єдина росія». З травня 2012 по січень 2020 року очолював міністерство культури рф. Помічник президента рф із 24 січня 2020 року.

Володимир Мединський повністю заперечує суб'єктність України, називає її «штучним утворенням» та вимагає капітуляції. Він регулярно транслює тезу володимира путіна про те, що українці та росіяни – це «один народ», а українська мова та культура є лише регіональною частиною російської.

Мединський є співавтором скандального російського шкільного підручника з історії для 11 класу, який повномасштабне вторгнення в Україну подає як вимушений превентивний крок росії, що нібито «врятував світ від апокаліпсису» та агресії НАТО. У травні 2026 року український суд заочно засудив його до 10 років позбавлення волі.

Очолюючи російську делегацію (зокрема під час раундів у Стамбулі, Женеві та Абу-Дабі), Володимир Мединський відкидає будь-які компроміси чи обмін територіями. Він заявляє, що москва має намір «повернути кожен клаптик землі», яку вважає своєю, а мирну угоду росія підпише «лише тоді, коли переможе на своїх умовах».

«Я вважаю, що після всіх катастроф, які звалилися на росію у XX столітті, починаючи з Першої світової й закінчуючи перебудовою, той факт, що росія ще збереглася і розвивається, говорить, що в нашого народу є одна зайва хромосома», – заявив Володимир Мединський, перебуваючи на посаді міністра культури росії, в інтерв'ю американській російськомовній емігрантській газеті «русская жизнь».

Видно, цими словами маріонетка путіна хотів сказати красиво, але насправді ляпнув велику дурницю, адже наявність зайвої хромосоми – це не привілей, а причина важких генетичних захворювань. Зокрема, синдрому Дауна. І що росіяни справді божевільний народ, яскраво доводить війна з Україною.

● ПОДІЯ ТИЖНЯ

Удар по кримському мосту: головна путінська «скрепа» впала у воду

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Хотів з'єднати Крим із росією назавжди, а тепер дивиться, як його імперські мрії йдуть на дно...

росіянам не змогли допомогти навіть американці, які знову зменшили швидкість «Старлінк»

Василь РОГУЦЬКИЙ

17 листопада внаслідок складної багатоетапної операції Сил оборони обвалилася центральна арка автомобільної частини кримського мосту, а залізнична гілка зазнала серйозних пошкоджень. Фактично росія втратила найкоротший маршрут постачання військ до окупованого Криму зі своєї території.

Жоден міст не здатен перетворити чужу землю на свою. Крим був і залишається Україною, а російська окупація не вічна!

Це був також потужний удар під дих російській пропагандистській машині, адже незаконну російську споруду на українській землі наші воїни ліквідували якраз напередодні зустрічі путіна з Трампом та Сі Цзіньпіном у Китаї. кремлівська «скрепа» (під час його відкриття путін особисто проїжджав ним за кермом вантажівки), цей символ російської безкарності, ефектно пішов під воду.

Цікаво, що, по-перше, міст було вражено винятково українською зброєю – нашими ракетами та безпілотниками. І, по-друге, українці використали для зв'язку власні ретранслятори, а не американський «Старлінк», який США, намагаючись завадити операції, знову обмежили. Тобто, облизня спіймав і друг путіна Трамп.

Сили оборони продемонстрували вищий пілотаж. Тепер російським військам на Херсонщині та Запоріжжі значно важче буде отримувати постачання. Крім цього, своєрідним бонусом цієї операції стало те, що арка, яка впала у воду, перегородила шлях для великих кораблів з Азовського до Чорного морів. А це неабиякий економічний удар для московії. Таке економічне на військове знекровлення росії – єдиний шлях змусити їх погодитись на перемир'я.

КОМЕНТАР

Зоя КАЗАНЖИ, журналістка, вважає, що знищення Керченського мосту наближає звільнення Криму:

«Крим має бути вільним. Кримські татари мають повернутися додому й повною мірою реалізувати свої права корінного народу. Бо Крим – це Україна. І Керченський міст – не вічний. Як і російська окупація. Не треба боятися роздратувати росію. Вона вже веде проти нас війну на знищення. А мир настає не тоді, коли жертва навчилася не дратувати нападника. А тоді, коли нападник більше не може нападати. Бо він – мертвий».

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Після ракетного удару Біблія впала на підлогу й відкрилася на рядку, від якого мороз по шкірі…

Український музикант і фольклорист Ілля Фетисов пережив російську атаку, під час якої одна з ракет влучила в дитячий садок просто перед його вікнами. А згодом він помітив дивовижний збіг, який змусив по-новому замислитися над словами Святого Письма

Ілюстративний фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

російські ракети розбили вікна й понівечили будинок, але не змогли знищити найголовнішого – віри в людську доброту. А розгорнута Біблія нагадала: у біді найцінніший той, хто поруч...

Ліна ВОГОНЬ

Здавалося, що будинок ось-ось розсиплеться. Стіни здригалися, наче під час землетрусу, із вікон вилітало скло, руйнувалися балкони. А зовсім поруч гриміли вибухи російських ракет…

Український фольклорист, музикант, один із керівників відомого ансамблю «Божичі» Ілля Фетисов розповів про страшні хвилини, які пережив під час ворожого обстрілу.

За словами чоловіка, поблизу його будинку впали п'ять російських ракет. Шоста влучила просто перед вікнами – у дитячий садок. Вибухова хвиля пошкодила дах, балкони, автомобілі й повибивала шибки.

У перші хвилини після атаки Ілля зробив фотографію понівеченої оселі. І лише згодом звернув увагу на одну деталь: **Біблія, яка лежала на столі, від вибуху впала й розгорнулася.**

У найстрашнішу хвилину справжнє диво – це людина, яка не пройшла повз чуже горе.

Тоді було не до читання. Чоловік лише заклав сторінку закладкою, повернув книгу на місце й узявся до нагальніших справ.

А коли пережитий жах трохи відступив, знову відкрив Святе Письмо.

І прочитав слова, на яких розгорнулася Біблія: **«…в день нещастя твого; краще сусід зблизька, аніж брат здалеку».**

Уявіть собі: навколо – наслідки страшного ракетного удару, розбиті вікна, понівечені будівлі. А перед очима – давні слова про те, як важливо мати поруч людину, здатну прийти на допомогу саме в день біди.

Згодом Ілля Фетисов вирішив поділитися цією історією з іншими.

Звичайно, кожен може по-своєму сприйняти такий збіг. Але важко не замислитися над змістом слів, які чоловік прочитав після пережитого.

Адже коли стається нещастя, найбільшим багатством часто виявляються не гроші й не речі, а люди, які живуть поруч. Ті, хто першими постукають у двері, допоможуть прибрати уламки, поділяться водою чи просто запитають: «Ви живі? Вам потрібна допомога?»

І, можливо, саме в цьому – найголовніший зміст незвичайної історії з Біблією: навіть серед руїн людина не повинна залишатися самотньою.

Бо війна руйнує стіни. **А людська доброта допомагає вистояти тим, хто за ними живе.**

● НЕЗАГОЙНА РАНА

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Дві порожні мисочки, окраєць черствого хліба і свічка пам'яті... А десь у Вічності дві маленькі сестрички досі запитують: «Мамо, а завтра ми будемо їсти?..»

«Мамо, а де наші сестрички?..»

Дві маленькі дівчинки зникли під час Голодомору 1933 року. Їхня мати розповідала сусідам, що відвезла дітей на залізничний вокзал, аби врятувати від голодної смерті. А через багато років під старою хатою знайшли скриньку, від якої холоне кров…

Василина ПИСАНКА

У тій хаті давно ніхто не сміявся. Колись тут було троє дітей. Старший хлопчик Петрусь і дві сестрички – Ганнуся та Марійка. Найменша ще не вимовляла всіх слів, тому називала братика просто Пе.

А він сердився:

– Я не Пе! Я Петро!

– Пе, – вперто відповідала мала й обіймала його за шию.

Тоді всі сміялися.

…А потім настав 1933-й.

Спочатку в хаті перестали пахнути пироги. Потім – картопля. Потім зник навіть запах хліба.

Батько помер навесні. Перед смертю попросив дружину:

– Маріє, діток збережи…

Вона кивнула. Хоч уже тоді не знала, як виконати обіцянку.

Зранку діти питали, що буде на сніданок. Удень – коли обідатимуть. Увечері вже нічого не питали.

Тільки найменша Марійка, коли мати вкладала її на лаві, шепотіла:

– Мамцю, а завтра хлібчик буде?

– Буде, доню.

– Багато?

– Багато.

– А з маслом?

Марія відверталася до стіни.

– І з маслом…

Вона навчилася брехати власним дітям так переконливо, що сама іноді вірила своїм словам.

Одного ранку Ганнуся не змогла підвестися. Лежала, дивилася на матір великими очима й просила:

– Мамочко, дай хоч крихіточку…

Марія вийшла надвір. Стала навколішки біля порожнього городу й почала розгрібати землю голими руками.

Шукала хоч одну забуту картоплину.

Не знайшла.

Повернулася до хати, набрала кухоль теплої води й подала донечці.

– Пий, моя пташечко.

– А хліб?

– Зараз принесу…

Але хліба не було.

…

Одного дня мати довго сиділа біля скрині. Діти спали. Тільки Петрусь не спав – удавав, що спить.

Він бачив, як мама діставала маленьку вишиту сорочечку, яку колись шила для Ганнусі. Прикладала до обличчя. Цілувала.

Потім погладила Марійку по голівці.

– Простіть мені, донечки…

Петрусь не зрозумів, за що мама просить пробачення.

Він був ще малий, щоб знати, чому дорослі іноді плачуть без голосу.

> **Найстрашніше, що може почути мати, – це коли її дитина перестає просити їсти. Бо вже не має сили…**

А наступного ранку сестричок у хаті вже не було.

– Мам, а де Ганнуся?

– Поїхала.

– Куди?

– У Вінницю.

– А Марійка?

– І Марійка.

– А чого мене не взяли?

Мати притиснула його до себе так сильно, що хлопчик скрикнув.

– Бо ти мусиш жити тут, синочку. Чуєш? Ти мусиш жити!

Він не розумів.

Потім почув, як мама пояснювала сусідці, що залишила дівчаток на вокзалі. Може, їх забере міліція. Може, відправлять у дитбудинок. Може, там годуватимуть.

Сусідка довго мовчала.

– А вони не плакали?

Марія опустила голову.

– Плакали…

– А ти?

Мати нічого не відповіла.

…

Минали роки.

Петро виріс, став військовим. Навчився віддавати накази, дивитися смерті у вічі, не здригатися від пострілів.

Тільки одне запитання так і залишилося в ньому маленьким хлопчиком: «Мамо, а де наші сестрички?»

Іноді він питав матір про них.

– Може, живі, мамо? Може, десь у Вінниці?

Вона дивилася у вікно.

– Може, сину…

– А чого ж не шукала?

– Шукала…

– І не знайшла?

– Не знайшла.

Він вірив їй.

Бо кому ж іще вірити, як не матері?

…Коли Марія померла, син поховав її на сільському цвинтарі. А потім щороку приїздив на Проводи.

Приносив квіти, прибирав могилу. Сидів біля хреста й подумки розповідав матері про своє життя.

І, можливо, про сестричок, яких так і не знайшов.

…

А одного року все змінилося.

На місці старої глиняної хатини вже жили інші люди. Молода родина вчителів звела новий будинок і взялася копати котлован під літню кухню та погріб.

Лопата раптом ударилася об щось тверде.

Із землі дістали стару скриньку.

Коли її відкрили, усі завмерли.

Усередині лежали останки двох маленьких дітей. Кісточки були перемішані. Деякі мали страшні пошкодження.

Ніхто не знав їхніх імен.

Ніхто не знав, як вони померли.

Їх поховали на цвинтарі.

А потім старенька сусідка згадала, що колись у цій хаті жила вдова з трьома дітьми. Дві донечки зникли голодного 1933-го.

І що їхній брат досі приїздить до матері на Проводи.

…Коли він завітав наступного разу, бабуся розповіла про знахідку.

Кажуть, після того чоловік більше не приїжджав у село.

Можливо, він усе зрозумів.

А, може, не захотів знати того, чого ніколи не зміг би пережити.

Бо є правда, від якої можна втекти за тисячі кілометрів, але неможливо втекти від самого себе.

…

Ніхто вже не скаже, що насправді сталося тієї страшної весни.

Чи померли дівчатка від голоду? Чи збожеволіла від відчаю їхня мати? Чому маленькі тіла опинилися у скриньці під хатою?

Відповідей немає.

Є тільки два дитячі життя, які забрав Голодомор.

І хлопчик, який виріс, постарів, але, можливо, так і не перестав чекати, що одного дня відчиняться двері.

І на порозі стоятимуть дві жінки.

Одна скаже:

– Петре, це я, Ганнуся…

А друга всміхнеться крізь сльози:

– Пе, а ти мене впізнав?

І він уперше за багато років заплаче від щастя.

Тільки двері так і не відчинилися…

ПІСЛЯМОВА

Ця художня історія народилася зі страшного спогаду Лесі Полиш, опублікованого «Радіо Свобода» 25 листопада 2017 року в добірці «Розповідають нащадки тих, хто вижив у Голодомор». Авторка розповіла про знайдену під старою хатою скриньку з останками двох дітей, історію їхньої матері та брата, який вижив.

Імена героїв, розмови й подробиці їхнього життя в нашому оповіданні вигадані. Справжніх обставин загибелі дівчаток ніхто не встановив.

Але є те, що не потребує художнього домислу: Голодомор 1932–1933 років залишив по собі мільйони обірваних життів і незліченні родинні трагедії…

Минуло майже століття. Але голод знову став зброєю в руках російських окупантів. У захоплених Олешках на Херсонщині люди опинилися без належного постачання харчів і ліків, серед замінованих доріг, під постійною загрозою смерті. Там знову варять юшку з трави й мріють про звичайний шматок хліба. Там знову матері бояться, що не зможуть нагодувати своїх дітей.

1933-й і 2026-й. Різні покоління українців. Той самий російський кат. І те саме страшне дитяче запитання: «Мамо, а завтра ми будемо їсти?..»

● ФОТОЗВИНУВАЧЕННЯ

My Friend

Фото: сторінка Дональда ТРАМПА в соцмережі Truth Social.

Для Дональда Трампа путін – «Мій друг». Для мільйонів українців – керівник держави, яка принесла в їхні домівки війну, смерть і руйнування.

Не вбивця, а... «Мій друг»

Президент США Дональд Трамп опублікував у соцмережі Truth Social світлину з володимиром путіним, підписавши її двома словами, які не можуть залишити байдужими українців

Ліна ВОГОНЬ

«My Friend» – «Мій друг». Саме так президент США Дональд Трамп підписав фотографію, на якій він потискає руку російському правителю володимиру путіну й нахиляється до нього, щоб щось сказати.

Світлина з'явилася у Truth Social серед інших кадрів зустрічей американського президента з лідерами росії та Китаю, що відбулися 19 листопада в китайському Шеньчжені.

Трамп і раніше називав путіна своїм другом. Під час нещодавньої зустрічі, побачивши російського правителя, він навіть пожартував: «А хто це?», після чого додав: «Це мій друг. Радий тебе бачити!»

Та цього разу слова про дружбу американський президент виніс безпосередньо на фотографію, яку побачив увесь світ.

І тут виникає запитання: як сприймати таку демонстрацію дружніх почуттів до керівника держави, яка веде загарбницьку війну проти України? Адже поки світові лідери обмінюються рукостисканнями й люб'язностями, українці продовжують ховати загиблих, рятувати поранених і відбудовувати зруйновані російськими обстрілами домівки.

Для мільйонів українців путін – керівник держави, яка принесла в їхні домівки війну, смерть і руйнування. Ось чому навіть два слова – «Мій друг» – під фотографією можуть звучати так болісно.

Цікаво й те, що публічні запевнення у дружбі лунають насамперед від глави Білого дому. Принаймні під час останньої зустрічі путін не відповів американському президентові аналогічними словами…

У соцмережах цю демонстративну прихильність американського президента до кремлівського правителя зустріли й дошкульними жартами. Мовляв, як може називати своїм другом кремлівський правитель свого підлеглого – «агента Краснова» Дональда Трампа?!

Та за ними стоїть цілком серйозне запитання: де закінчується дипломатична люб'язність і починається небезпечне поблажливе ставлення до агресора?

І чи не надто дорого обходиться Україні така міжнародна «дружба», якщо за столом великих переговорів про неї говорять значно охочіше, ніж про відповідальність за розв'язану війну?

20 листопада у селі Чайкине Новгород-Сіверської громади на Чернігівщині безпілотник влучив у будинок-музей другого президента України Леоніда Кучми. Внаслідок удару в будівлі виникло займання.

Увечері в п'ятницю, 20 листопада, країна-агресор рф завдала удару балістичною ракетою по центру Кривого Рогу. Внаслідок терористичної атаки понад 60 людей отримали поранення, загинула 20-річна фельдшерка швидкої допомоги та 7-річний хлопчик.

Операція «Ведмежий капкан»: на Харківщині ЗСУ зірвали план росії оточити українські війська та звільнили 14 населених пунктів. Метою українського контрнаступу було ліквідувати російський виступ, сформований улітку 2026 року в районі села Вільхуватка.

У польській Познані затримали двох громадян України, яких підозрюють у нанесенні написів «Слава УПА» на трьох пам'ятниках. Польська прокуратура стверджує, що чоловіки могли діяти на користь російської розвідки та отримувати за це гроші.

20 листопада під час комбінованої атаки російських окупантів на Прикарпаття ракета влучила в приватний житловий будинок у Бурштинській громаді та не здетонувала – застрягла в стелі. З оселі врятували двох людей.

Угорщина зняла блокування з останніх двох кластерів стосовно вступу України та Молдови до ЄС. Мова йде про кластери у сфері сільського господарства та «зеленої» політики.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Нагородили дітей, які зібрали мільйони для ЗСУ

Президент Володимир Зеленський у День захисту дітей зустрівся з дітьми з різних куточків України та вручив їм відзнаки «Золоте серце» і «Майбутнє України»

Раїса ІВАНЮК

Серед нагороджених – діти, які допомагають українським військовим, рятують людей після російських ударів, займаються наукою, спортом і музикою, а також розвивають українську культуру.

Зокрема, Анна-Марія Герман і Діана Насібова зібрали для українських захисників понад 7 млн грн кожна.

Олег Пархомчук долучався до ліквідації наслідків російських ударів більш ніж на 60 локаціях Київщини.

Даниїл Косенко представляє інтереси української молоді на міжнародному рівні.

Зеленський подякував дітям за небайдужість, сміливість і внесок у допомогу країні. Окремо президент висловив вдячність батькам нагороджених за підтримку та виховання.

Принц Гаррі після Львова заявив, що готовий повернутися в армію

«Весь світ може багато чого навчитися в України»

Ліна ВОГОНЬ

Про це він заявив в інтерв'ю The Telegraph під час неоголошеного візиту до Львова минулого тижня. За словами принца, Великобританія перебуває у стані конфлікту з росією вже протягом останнього десятиліття. «Те, що на нас не летять дрони, кулі та ракети, ще не означає, що ми не перебуваємо у стані війни», – сказав він.

Герцог Сассекський додав, що готовий знову служити в армії, якщо це буде потрібно. «Ми можемо багато чого навчитися в України. Гадаю, весь світ може багато чого навчитися в України, – підкреслив він. – Якщо мене попросять знову записатися, якщо виникне така потреба, то я на всі 100% буду там, щоб служити своїй країні разом зі своїми колегами-ветеранами та військовослужбовцями».

Росіяни попросили добудувати школу в першої леді США

У Владивостоці мешканці мікрорайону Патрокл звернулися до дружини американського президента Меланії Трамп із проханням допомогти добудувати школу, яку російська влада не може здати в експлуатацію вже п'ять років

Микола ДЕНИСЮК

Навчальний заклад на 1275 учнів почали будувати у 2021 році. Відтоді терміни завершення робіт неодноразово переносили. У 2025 році мешканці зверталися до володимира путіна з колективною скаргою, але це не допомогло. Наприкінці жовтня 2026 року мерія Владивостока розірвала контракт із черговим підрядником через відставання від графіка, нестачу робітників та невиконання вимог замовника. Нового підрядника планують знайти у 2027 році, а завершити будівництво – лише у 2029-му. Вартість добудови оцінюють у 4,17 млрд рублів – майже вдвічі більше, ніж уже витратили.

У листі до Меланії прохачі нагадали, що навіть у невеликих містах США є сучасні й комфортні школи і запитали, чи не могла б перша леді «поділитись досвідом». «Соромно, але що робити?», – написали сучасні російські холопи.

За ракети і вбивства українців їм не соромно. На це гроші знаходять, падлюки…

Петро Порошенко побував у навчальному центрі «Десна» і передав військовим екскаватор, автомобілі багі, генератори, зарядні станції та дизельні обігрівачі. «Новобранці хочуть якнайкраще підготуватися до викликів, які на них чекають. Все це починається в навчальних центрах. Саме тому ми приділяємо стільки уваги системній підготовці нашого війська», – пояснив п'ятий президент.

● УСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

Фотоколаж: **mezha.net.**

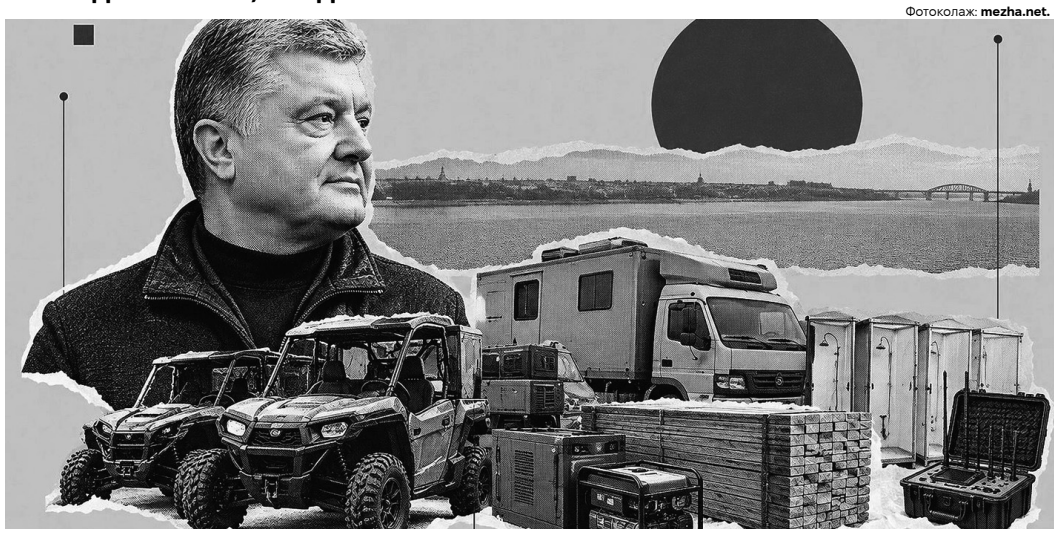

До переданої на фронт партії увійшли мобільні майстерні, багі, пилорами, прально-душові комплекси, електрообладнання та детектори дронів.

«Хочете миру – посилюйте ЗСУ!»

Петро Порошенко передав техніку у 19 підрозділів Сил оборони

Ольга СОКОЛОВА

Військові отримали мобільні майстерні, автомобілі багі, пилорами, прально-душові комплекси, електрообладнання та детектори дронів. «Хочете миру? Посилюйте Збройні Сили України. Що ми і продовжуємо робити. Адже найкращим дипломатом України є саме наше військо, бо воно говорить мовою сили. Що виявив втоплений у Керченській протоці кримський міст», – говорить Порошенко.

Незмінним попитом на фронті користуються мобільні майстерні. Адже це – можливість швидко відремонтувати техніку на місці, не втрачаючи часу на її транспортування до стаціонарного ремонту, кажуть військові. «Колись на одній передачі командир батальйону попросив нас зробити майстерню, де можна було б «хоч щось підкрутити». Бо доводилося возити пошкоджену техніку за 400 кілометрів на ремонт. Першу майстерню змонтували на британській вантажівці. Потім перейшли на контейнери», – пояснює п'ятий президент.

«За добре відомою нашим майстрам технологією, так само як і прально-душові комплекси, на базі стандартного морського контейнера будується повноцінна майстерня – утеплена, комфортна, енергонезалежна, яку можна транспортувати. За рахунок використання морського контейнера, який більший за кунг вантажівки, вдалось розширити асортимент майстерні, вмістити більше потрібних станків та інструментів», – розповідають волонтери ГО «Справа Громад».

> **Найкращим дипломатом України є саме наше військо, бо воно говорить мовою сили.**

Напередодні зими військовим також передали 115 автономних дизельних обігрівачів, 95 генераторів та стільки ж зарядних станцій. А ще 17 багі, 8 мобільних пилорам, 50 детекторів дронів «Аспірин», «Старлінки», ноутбуки та планшети.

● «ЧОГО ЗВОЛИТЕ, ПАНЕ?»

Президент Польщі таємно подарував Трампу бурштиновий трон

Майстер Луціан Мирта щедро оздобив крісло «сонячним каменем»

Фотоколаж: **volyn.com.ua / chatgpt.com.**

Корони поки немає, зате бурштиновий трон уже подарували! Президент Польщі вирішив здивувати Дональда Трампа презентом, гідним королівських покоїв».

Марта САЛО

Президент Польщі Кароль Навроцький подарував Дональду Трампу крісло, оздоблене бурштином, на день народження, який американський лідер відзначав 14 червня. Однак про це досі не повідомляли публічно.

Як пише польська преса, про подарунок не знали ні Міністерство закордонних справ, ні посольство Польщі у Вашингтоні.

«Офіційним» подарунком була мармурова табличка «від імені польського народу», а другим презентом стало крісло, щедро оздоблене бурштином, яке виготовив польський майстер Луціан Мирта.

За його словами, у 2018 році він уже дарував таке крісло тодішньому президенту Польщі Анджею Дуді. Згодом Канцелярія президента замовила ще одне – для Дональда Трампа під час його першої каденції. Однак американський лідер так і не отримав його, оскільки відвідав Польщу лише раз – у липні 2017 року. Крісло залишалося в майстерні Мирти, доки напередодні візиту Кароля Навроцького до США влітку 2026 року з ним не зв'язалися представники адміністрації нового польського президента.

Огидно, як світові лідери намагаються підлизатись до самозакоханого американського президента-самодура…

● ПОЗИЦІЯ

«Не приховую, що я порохобот»

Відомий актор театру та кіно, зірка «Скаженого весілля» Назар Задніпровський натякнув, що його політичні симпатії, а саме прихильне ставлення до екпрезидента Петра Порошенка може бути причиною того, що йому не дали дві держнагороди, на які його було подано

Ольга СОКОЛОВА

51-річний Назар Задніпровський розповів, що із Порошенком він особисто ніколи не спілкувався, але не приховує, що є «порохоботом». «Жодного разу (*не зустрічався.* **– Ред.**)! Навіть звання народного артиста мені вручав не він, а Євген Нищук, який тоді очолював Міністерство культури. У 2017 році Порошенко нагороджував переважно військових. А от звання заслуженого артиста мені вручав Віктор Ющенко», – пригадав Назар.

«З Порошенком ми могли бачитися хіба що на якихось концертах або під час ювілею Театру Франка. На 95-річчя театру ми виступали, він був присутній, виголошував промову. Але щоб підійти, потиснути руку, перекинутися кількома словами – ні, такого не було», – зазначив він.

Акторові шкода, що він особисто поки не знайомий із екпрезидентом. «На жаль, особисто ми не знайомі. Але того, що я порохобот, не приховую. І ось уже двічі я не отримав державної нагороди, хоча знаю, що мене подавали. Перший раз – після «Скаженого весілля». А вдруге – напередодні сторіччя Театру Франка», – поділився він.

> **Мені ж нагороду дає не особисто Зеленський, а держава.**

«Мені зателефонували й сказали, що в Офісі Президента хочуть нагородити мене орденом, але запитали, чи не влаштую якогось демаршу. Я відповів: «Я що, ідіот? Мені ж нагороду дає не особисто Зеленський, а держава». Але вони все одно перестрахувалися.

Здається, перед тим був якийсь випадок у Львові, коли людина демонстративно відмовилася від державної нагороди. Не хотіли повторення ситуації. Хоча я вважаю, що державні нагороди – це одне, а політичні симпатії – зовсім інше», – наголосив Задніпровський.

Фотоколаж: **volyn.com.ua / chatgpt.com.**

Відомий актор театру та кіно Назар Задніпровський не приховує своїх політичних симпатій і вважає, що саме через це двічі не отримав державні нагороди, на які його подавали.

● РЕЗОНАНС

«Це було як удар в обличчя, ніби я вдруге втратила Савіту…»

Закінчення. Початок – на с. 1

Борислав БЕРЕЗА, Микола БЕРДНИК

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Савіта Ваґнер воювала й загинула за Україну. Її мама Урсула зберігає пам'ять про доньку в серці, у книзі її фронтових записів – і в щорічних поїздках до Києва.

«Я ЇДУ ЗА ДВІ ТИСЯЧІ КІЛОМЕТРІВ, А МЕНЕ ВІДПРАВЛЯЮТЬ НАЗАД ЧЕРЕЗ ДЕКІЛЬКА ЄВРО…»

І цього разу, коли жінка прямувала до Києва, щоб відвідати могилу своєї доньки – добровольці ЗСУ Савіти Ваґнер, яка майже три роки тому загинула на фронті у Луганській області, – на українському кордоні їй повідомили про трирічну заборону на в'їзд.

73-літня німкеня розповіла DW, що після паспортного контролю 14 листопада вона була змушена забрати валізу з автобуса, в якому прямувала до Києва, й у супроводі прикордонника повернутися до кордону з Польщею.

Дивне ставлення щодо людини, донька якої віддала життя за Україну.

– Це було як удар в обличчя, ніби я вдруге втратила Савіту, якщо я вже навіть не можу відвідати її могилу, – зазначила Ваґнер у розмові з DW. – Я можу це пояснити лише як помилку в системі, адже мені навіть не змогли назвати причину.

У рішенні про відмову, яке вручили Урсулі Ваґнер, повідомляється про трирічну заборону на в'їзд в Україну «на підставі доручення Державної міграційної служби України». Нагадаю, ДМС перебуває під неформальним контролем ДЗНД СБУ, керівник якої, генерал Сергій Дука, нещодавно вийшов із СІЗО після внесення застави у 65 мільйонів гривень.

Раніше Урсула Ваґнер неодноразово відвідувала Україну і жодних проблем під час перетину кордону, за її словами, у неї не виникало. У Державній прикордонній службі, до якої німецькі журналісти звернулися за коментарем, пояснили, що рішення про заборону в'їзду в Україну через різні причини можуть виносити низка уповноважених на це державних органів.

За інформацією джерел DW у ДПСУ, причиною заборони на в'їзд нерідко є несплата штрафу за порушення правил дорожнього руху. У розмові з DW Урсула Ваґнер згадала, що під час одного з візитів в Україну власною автівкою її зупинила поліція за перевищення швидкості. За її словами, на місці штраф у розмірі «близько шести євро» сплатити не вийшло, оскільки у поліцейських не працював платіжний термінал, а постанову про порушення з банківськими реквізитами вона загубила.

Чи дійсно це могло стати підставою для трирічної заборони та відвідування могили доньки, яка віддала життя за Україну, німкені залишається тільки здогадуватися:

– Це було б справжнім знущанням. Я їду за понад тисячу кілометрів, а мене відправляють назад через декілька євро.

Дивна ситуація. Якщо причина обмеження на в'їзд – це несплата штрафу, то чому не запропонували сплатити і в'їхати? Чи причина в іншому? Тоді у чому?

Якщо мати загиблої за Україну добровольці змушена доводити право вклонитися могилі своєї доньки, то це вже не просто помилка системи – це удар по людяності.

При цьому Роман Абрамович, який під санкціями в Україні і якому заборонено в'їжджати в Україну, спокійно заїхав в Україну. А ексгенпрокурор Руслан Кравченко спокійно виїхав з України, попри відмітки НАБУ і САП про заборону виїзду. Схоже, що телефонне право працює краще за українські закони і здоровий глузд.

P.S.

Після розголосу в медіа матері полеглої на війні з росією добровольці скасували трирічну заборону на в'їзд. Про це повідомило Західне міжрегіональне управління Державної міграційної служби на своїй сторінці у Facebook. На ймовірність того, що причиною заборони міг стати саме штраф за порушення ПДР, вказує і формулювання у повідомленні міграційної служби про її скасування, де зазначено, що доручення органам прикордонної служби про заборону в'їзду було відкликано на підставі звернення Управління патрульної поліції у Львівській області.

У розмові з кореспондентом DW Урсула Ваґнер зазначила, що вражена швидкістю реакції.

– Завдяки цьому до мене повернулося відчуття, що Україна посмертно шанує пам'ять моєї доньки, – сказала вона. – Я знайшла свій душевний спокій.

● Я ТАК ДУМАЮ!

НАТО в обмін на Донбас?

Хто такі американці, які поставили це питання?

Валерій ЧАЛИЙ, політик, дипломат, громадський і державний діяч, колишній надзвичайний і повноважний посол України у США

Володимир Зеленський начебто заявив про Донбас в обмін на НАТО. «Американці поставили питання: «А якщо Україна буде в НАТО, Україна вийде з Донбасу?» Це було вперше», – сказав президент.

«Якщо американська сторона нам саме це підтвердить разом з іншими колегами по НАТО, то тоді я запитаю думку нашого суспільства: приймаємо чи не приймаємо? Я не маю права цього зробити на свій розсуд», – сказав Зеленський і додав: «Але потрібна конкретика, якої наразі ще немає, і все це в обговоренні».

В МЕНЕ ВСЬОГО КІЛЬКА ПИТАНЬ:

1. Чи знає про це НАТО і кожна з його країн? Чи не варто спочатку отримати рішення в країнах НАТО?

2. Що таке в цьому розумінні Донбас? Це – російська інтерпретація? Це свіжі, але такі, що віддають душком зради, ідеї про розподіл України на Галичину, Волинь, Слобожанщину, Сіверщину, Донбас тощо? Чи це Донецька область України?

3. Чого знову згадувати референдум, якщо такі питання референдумом не вирішують? Як казав класик: «Чого його пхати, якщо воно невпихуєме».

4. Хто такі американці, які поставили ці питання? Який в них статус? Якщо ті, що «за російський чебурек», то й не таке запропонують, але яка ціна таким ідеям?!

5. І взагалі, чому нам «дають по одному блюду» з цього буфету? Оголосіть весь список складних питань, але й серйозних компенсаторів чи якихось реальних надбань України.

У мене є також ідея: рф негайно виводить війська з України (включно з Донецькою, Луганською областю та АР Крим), а Україна зобов'язується не атакувати російську територію в її міжнародно визнаних кордонах, не скористається в наступні роки слабкістю росії для отримання шматків її територій і не буде ставити питання на цій сесії Генеральної Асамблеї ООН стосовно позбавлення незаконно захопленого росіянами місця в Радбезі.

Нормально? Нормально.

Але як це на практиці швидко реалізувати?! Так отож.

Якщо «продавати повітря» – то в цю гру можна грати й удвох!

На фронті загинув колишній міський голова Рави-Руської та голова Львівської обласної організації ВО «Свобода» Микола Зінько, який захищав Україну від початку вторгнення рф. Він служив у ДФТГ «Свобода», а потім – заступником командира батальйону у 5-ій окремій штурмовій бригаді.

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

«Ми з пекла потрапили в рай…»

Так кажуть Ніна та Анатолій Кравченки, які вибралися з окупованих Олешок і вперше обійняли онука. Подружжя пережило нестачу харчів, води й ліків – їм довелось їсти лободу

Юрій МАРКЕВИЧ, Мар'яна СИЧ

Фото: radiosvoboda.org.

Згадуючи про пережите в окупації, Ніна та Анатолій Кравченки не стримують сліз…

Після повернення на підконтрольну Україні територію вони возз'єдналися з родиною та вперше побачили й обійняли дворічного онука. Як пише **«Радіо Свобода»**, до виїзду їм довелося набідуватись. Асортимент місцевого ринку обмежувався деякими продуктами, які вирощували самі жителі, а ціни були надзвичайно високими: кілограм огірків або помідорів коштував **1000 рублів** (*понад 500 гривень.* – **Ред.**), за кілограм моркви просили **2000 рублів.**

Ніна розповіла, як намагалася розтягнути куплені продукти:

– Купляю морквинку, відріжу трішечки – і в супчик, пару квадратиків і пару смужечок, – розповіла вона.

Подружжя сушило лободу, а із залишків зерна робило борошно: перемелювало його у кавомолці, щоб спекти млинці.

– Ми вже й портулак їли… Трошки зерна залишилося. Із того я ложечку чи дві борошна брала – і млинці чи оладки були. Кажу: «Думай, я жадібна чи ні, але тобі – два млинці і мені – два млинці. Це – на ранок, а тут – на обід і на вечір», – пригадала Ніна свою розмову з чоловіком.

Подружжя сушило лободу, а із залишків зерна робило борошно: перемелювало його у кавомолці, щоб спекти млинці.

Шлях із Олешок до рідних пролягав через окупований Скадовськ та білорусь. Зустрітися з родиною вдалося після перетину кордону з Україною.

– Я 25 років віддавала свою любов чужим діткам, а свого онука на руках не тримала. А він каже до мене: «Буня моя, сьогодні в нас буде святкова вечеря», – розповіла Ніна й додала:

– Ми досі не можемо наїстися. Але потихеньку пробуємо все. А тут я хоч яблучок наїлася…

Попри власний порятунок, жінка продовжує переживати за людей, які залишаються в окупованому місті.

– Я ж кажу, ми з пекла потрапили в рай. Бо там пекло було. Але душа болить. І я молюся Богу за наших олешківських, хто там залишився. І плачу, плачу, – не стримує сліз пані Ніна.

ДО РЕЧІ

Як відомо, що в рамках гуманітарної місії з окупованих Олешок, які розташовані на лівому березі Дніпра, якраз навпроти Херсона, вдалось евакуювати кілька сотень українців. Скільки точно – не повідомляють на вимогу росіян, адже, як проговорилися самі ж російські кореспонденти, на вільну територію України виїхало 17 автобусів, а до росії – лише чотири.

Найстаршій людині серед евакуйованих було 94 роки, а наймолодшій – трохи більше року. Разом із собою люди вивезли й домашніх тварин: собак, котів, папугу та єнота.

Режим тиші, що тривав понад 5 днів, також дав змогу провести репатріацію тіл загиблих в Олешках українських військових і цивільних.

Після завершення гуманітарної місії до української сторони почали звертатися інші жителі Олешків на Херсонщині з проханнями допомогти їм виїхати.

● НЕЗЛАМНІ

«Тепер ганятиму по калюжах!»: Герой України, який втратив обидві стопи, знову пішов!

Закінчення. Початок – на с. 1

Ліна ВОГОНЬ

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Костянтин Власенко пройшов крізь пекло війни, унікальну евакуацію повітряним дроном, лікування і заслужено отримав звання Героя України. А тепер він робить ще одну велику перемогу – вчиться знову ходити.

491 ДОБА МІЖ ЖИТТЯМ І СМЕРТЮ

Костянтин Власенко служить у 30-й окремій механізованій бригаді імені князя Костянтина Острозького.

Із 3 червня 2025 року він утримував позицію «Вертун» поблизу села Синьківка на Харківщині. Під безперервними російськими об-

> Доведено Костянтином Власенком: Герой – не той, хто ніколи не падає, а той, хто знаходить сили підвестися навіть тоді, коли це здається неможливим.

стрілами воїн знищував ворожу піхоту й техніку, коригував вогонь українських підрозділів та роботу безпілотників.

15 лютого 2026 року російська артилерія та дрони повністю знищили його позицію. Костянтин із побратимом вижили, але під час відходу потрапили під нову атаку.

Власенко зазнав тяжких поранень обох ніг, а його побратим зник безвісти.

Поранений захисник знайшов укриття поблизу школи. Сам надав собі допомогу. Згодом через гангрену втратив одну стопу, а другу був змушений ампутувати власноруч.

Страшно навіть уявити, скільки мужності потрібно, щоб пережити таке...

Але Костянтин не припинив боротьби. Навіть із тяжкими пораненнями продовжував спостерігати за ворогом і передавати важливу інформацію своїм побратимам.

Загалом він провів на бойових позиціях 491 добу. Із них 232 – сам, поранений, фактично відрізаний від можливості безпечної евакуації.

КОЛИ ЗДАВАЛОСЯ, ЩО ПОРЯТУНКУ НЕМАЄ, ПРИЛЕТІВ ДРОН

Українські військові неодноразово намагалися евакуювати захисника. Однак росіяни зривали рятувальні операції.

Тоді побратими наважилися на надзвичайне рішення – вивезти пораненого повітрям!

4 жовтня 2026 року завдяки спільним зусиллям військовослужбовців 30-ї, 92-ї та 14-ї бригад Костянтина Власенка евакуювали за допомогою спеціально переобладнаного важкого гексакоптера Heavy Shot «Аюдаг-6».

Операція тривала трохи більше години. За нею стояли місяці підготовки, складна робота військових та інженерів і величезний ризик.

19 жовтня про цей унікальний порятунок дізналася вся Україна.

А 30 жовтня Президент Володимир Зеленський присвоїв Костянтину Власенку звання «Герой України».

«ХОЧУ УЖЕ ПІТИ!»

Після евакуації були лікарня, операції, лікування. А тепер – реабілітація та перші кроки на протезах.

Замість нарікань на долю – жарти. Замість розпачу – нетерпляче бажання ходити.

У центрі Superhumans захисник не приховує радості від того, що знову може стояти й рухатися.

Звичайні для здорової людини кроки для нього – величезна перемога.

І коли Костянтин жартує, що тепер ганятиме по калюжах, розумієш: цей чоловік не просто повертається до повноцінного життя.

Він продовжує перемагати. Тепер – заради свого майбутнього.

І нехай попереду буде якомога більше доріг, якими наш Герой зможе пройти сам. Без війни, без болю, без страху.

А калюжі? Та нехай собі будуть! Головне, щоб вистачило сил, здоров'я й щасливих років по них ганяти!

● ЖИТТЯ ЯК СЕРІАЛ

Сльози й надії Надії-повії…

Закінчення. Початок – на с. 12

Зореслав СТОЖАР

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Люди відібрали у неї добре ім'я, так і не дізнавшись, заради кого Надія пожертвувала собою...

Містечко маленьке. Тут навіть чужі сни стають відомими до сніданку. Незабаром на базарі вже шепотілися:

– Чули? Надька чоловіків приймає!

– А ще недавно в церковному хорі співала!

– Безсоромниця!

Найголосніше її засуджувала сусідка Галина.

– Таку жінку до порядних людей підпускати не можна!

А Надія мовчала.

Що мала сказати? Що соромилася кожного чужого дотику? Що після кожного такого вечора довго мила руки, ніби могла змити з себе відчай? Що вранці, перед тим, як піти до донечки, завжди купувала їй маленьку шоколадку?

Оленка одужала.

Але ціною материного зламаного життя.

Коли донечка підросла, хтось із дітей у школі кинув їй услід:

– Твоя мама – повія!

Дівчинка прибігла додому в сльозах.

> Коли люди називали мене поганими словами, я мовчала. Бо знала: ти жива. Ти дихаєш. Ти смієшся.

– Мамо, це правда?

Надія вперше не знайшла слів.

– Доню…

– Скажи, що вони брешуть!

Жінка простягнула до неї руки, але Оленка відсахнулася.

– Я тебе ненавиджу!

Грюкнули двері.

І Надія впала навколішки посеред кухні.

Не плакала. Вила, затискаючи рота рушником, щоб сусіди не почули.

…

Минали роки. Оленка закінчила школу, вступила до університету. Мати щомісяця висилала гроші, а донька дедалі рідше телефонувала.

Потім вийшла заміж.

На весілля Надію не запросили.

– Мамо, ти ж розумієш… Там будуть поважні люди. Батьки Андрія…

– Розумію, доню.

– Ти не ображаєшся?

– Ні, моя хороша. Тільки будь щасливa.

…Того дня Надія одягла свою стару весільну сукню, яка дивом уціліла від років і злиднів. Уже не застібалася на спині. Сіла перед дзеркалом і тихенько заспівала:

– Летіла зозуля через мою хату…

А потім плакала, притулившись до білої пожовклої тканини.

У шафі за сукнею лежала коробка.

У ній – перший Оленчин зубчик, дитячі малюнки, лікарняні довідки, пожовклі квитанції, фотографія донечки з букетом першовересневих айстр.

І маленький аркушик, на якому дитячою рукою було написано: *«Мамочко, коли виросту, я куплю тобі найбільшу шоколадку у світі».*

Надія перечитувала його щовечора.

Відчинила шафу, шукаючи чисту хустину, й натрапила на коробку.

Зверху лежав лист.

На конверті було написано: *«Моїй Оленці. Коли мене не стане».*

Галина не стала його відкривати. Передала доньці, коли та приїхала.

Оленка прочитала лист уже після похорону.

«Донечко моя рідна!

Не знаю, чи ти колись мене простиш. Я ніколи не була доброю жінкою в очах людей. Але дуже старалася бути доброю мамою для тебе.

Пам'ятаєш, як ти лежала в лікарні й просила, щоб я не вимикала світло? Я тоді обіцяла, що ніколи тебе не залишу.

І не залишила, доню.

Коли люди називали мене поганими словами, я мовчала. Бо знала: ти жива. Ти дихаєш. Ти смієшся. Ти маєш майбутнє.

Але одного мені так і не вдалося купити за жодні гроші.

Твого прощення.

Я не прошу тебе сором итися чи пишатися мною. Просто знай: якби мені довелося прожити те життя вдруге, я знову зробила б усе, аби ти жила.

І ще одне, донечко. Я так хотіла хоч раз побачити своїх онуків…

Твоя мама. Просто мама».

Оленка перечитувала лист, поки літери не попливли перед очима.

А тоді побачила під ним знайомий дитячий аркушик.

Про найбільшу шоколадку у світі.

І закричала:

– Мамочко! Прости мене! Чуєш, мамо?!

Та відповісти вже не було кому.

…

Наступного дня Оленка прийшла на цвинтар із двома маленькими хлопчиками.

– Бабусю, знайомся, – прошепотіла, ставши навколішки біля могили. – Це твої онуки. Ти так хотіла їх побачити…

Старший поклав на холодну землю шоколадку.

– Мамо, а бабуся любила солодке?

Оленка притиснула сина до грудей.

– Дуже, рідненький…

– А чому ти плачеш?

Вона довго мовчала.

А потім сказала:

– Бо твоя бабуся віддала мені все своє життя. А я так і не встигла сказати їй, що люблю її…

І тільки тоді, вперше за багато років, на могилі Надії-повії хтось вимовив її справжнє ім'я.

– Спочивай, мамочко, моя Надіє… Моя найдорожча Надіє…

● НАРЕШТІ!

Українка оголосила війну російській матрьошці – і та зникла з британських магазинів!

Житомирянка Тетяна Закалюжна, чий чоловік із 2022 року захищає Україну на фронті, домоглася розгляду своєї скарги щодо російської символіки в різдвяній колекції відомої британської торговельної мережі John Lewis

Василина ПИСАНКА

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Поки її чоловік воює за Україну на фронті, Тетяна Закалюжна захищає її честь за тисячі кілометрів від дому. Бо любов до Батьківщини не має кордонів.

Здавалося б, звичайна дерев'яна іграшка за вісім фунтів стерлінгів. Та для українки, яка через російську війну вже п'ятий рік не може повернутися додому, вона стала символом болю та несправедливості.

Коли Тетяна Закалюжна побачила російську матрьошку в різдвяній колекції одного з найвідоміших британських ритейлерів John Lewis, вирішила не мовчати.

Жінка написала компанії листа. Розповіла, що її чоловік із лютого 2022 року воює за Україну, що росія продовжує вбивати українських дітей, руйнувати міста й села. Навела матеріали британської преси та звіти ООН. І поставила просте, але болюче запитання: **як російська символіка взагалі могла опинитися серед різдвяних прикрас, коли росія щодня несе смерть українцям?**

> Як російська символіка взагалі могла опинитися серед різдвяних прикрас, коли росія щодня несе смерть українцям?

Почалося листування. Представники компанії повідомили, що розуміють чутливість питання й передали скаргу відповідальним працівникам. Згодом попросили додатковий час для розгляду.

А 11 листопада Тетяна отримала відповідь: **матрьошки більше немає в асортименті John Lewis!**

Українка не береться стверджувати, що саме її лист став причиною такого рішення. Але достеменно знає: її почули, а звернення розглянули на рівні керівництва відділу закупівель.

Особливого символізму цій історії додає дата відповіді – 11 листопада, День пам'яті (Remembrance Day), коли Велика Британія вшановує загиблих у війнах.

Цього дня Тетяна згадала й 48 британських добровольців, які, за наведеними нею даними, віддали життя, захищаючи Україну.

Звичайно, зникнення однієї матрьошки з полиць магазину не поверне українцям загиблих рідних, не відбудує зруйнованих домівок і не закінчить війну.

Але ця історія доводить: навіть один голос може бути почутий. Особливо коли за ним – правда, біль і любов до України.

Іноді для маленької перемоги не потрібні ні високі посади, ні великі гроші. Достатньо не промовчати.

● ЖИТТЯ ПІСЛЯ ЖИТТЯ

17-річний хлопець загинув у ДТП, але подарував життя п'ятьом людям…

Серед реципієнтів – двоє дітей

Лія ЛІС

Як повідомив Український центр трансплант-координації, 17-річний юнак потрапив в автокатастрофу, лікарі «Охматдиту» боролися за життя хлопця, але врятувати його не вдалося. Єдина державна інформаційна система трансплантації (ЄДІСТ) визначила сумісних із донором реципієнтів.

Дві операції провели в київському «Охматдиті». Печінку пересадили 7–річному хлопчику з вродженою важкою вадою розвитку печінки, а нирку – 16–річному юнакові, чиї нирки через вроджену патологію повністю втратили функцію. Ще одну донорську нирку пересадили 18-річному пацієнту в «Першому медичному об'єднанні Львова».

В Інституті серця МОЗ України 19-річній дівчині пересадили легені. Вона з дитинства мала важке захворювання серця, яке дало ускладнення на легені. Їй потрібна була трансплантація.

«Хірурги Інституту серця саме цього дня мали вирушати у відрядження й уже були на вокзалі. Та щойно надійшла звістка про донора та імуносумісність із реципієнткою, лікарі скасували поїздку, повернулися до лікарні й провели операцію», – сказано у повідомленні.

У Центрі кардіології і кардіохірургії донорське серце пересадили 40-річному військовослужбовцю, який перебував на ЕКМО і потребував невідкладної трансплантації. Його вже перевели з відділення інтенсивної терапії у звичайну палату.

Стан усіх пацієнтів, повідомляють у Центрі, відповідає складності перенесеного оперативного втручання, всі проходять відновлення, попереду – реабілітація.

Просто неймовірно. Велика шана родині загиблого хлопця,

> Вони не змогли врятувати свого сина. Але знайшли в собі сили врятувати чужих дітей, дівчину й українського воїна. Немає слів, якими можна виміряти велич такого батьківського серця…

яка прийняла рішення дати згоду на посмертне донорство.

2026 ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ

26 Четвер

Богдан, Георгій, Єгор, Інокентій, Назар, Федот, Юрій, Яків, Олімпій, Юліан.

Всесвітній день інформації.
День шевця.

схід – 17:34, захід – 10:28. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день.
схід – 07:51, захід – 16:20. Тривалість дня – 08:29. Тривалість ночі – 15:31.

27 П'ятниця

Всеволод, Гаврило, Роман, Яків, Фекла.

Чорна п'ятниця
(всесвітній день розпродажів).

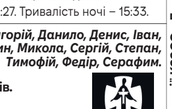

схід – 18:57, захід – 11:20. Спадаючий опуклий місяць. 18-й день.
схід – 07:52, захід – 16:19. Тривалість дня – 08:27. Тривалість ночі – 15:33.

28 Субота

Андрій, Василь, Григорій, Данило, Денис, Іван, Павло, Костянтин, Микола, Сергій, Степан, Тимофій, Федір, Серафим.

День пам'яті жертв голодоморів.
День працівника системи фінансового моніторингу.

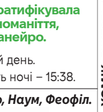

схід – 20:26, захід – 11:56. Спадаючий опуклий місяць. 19-й день.
схід – 07:54, захід – 16:18. Тривалість дня – 08:24. Тривалість ночі – 15:36.

29 Неділя

Данило, Денис, Іван, Микола, Ніла, Неоніла, Ольга, Акакій, Парамон, Філумена.

29.11. 1994 року – Верховна Рада України ратифікувала Конвенцію про охорону біологічного різноманіття, підписану 11 червня 1992 року в Ріо-де-Жанейро.

схід – 21:53, захід – 12:21. Спадаючий опуклий місяць. 20-й день.
схід – 07:55, захід – 16:17. Тривалість дня – 08:22. Тривалість ночі – 15:38.

30 Понеділок

Андрій, Антон, Дмитро, Наум, Феофіл.

Апостола Андрія Первозваного.
День радіотехнічних військ Повітряних сил ЗСУ.
День домашніх тварин.

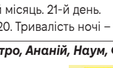

схід – 23:17, захід – 12:39. Спадаючий опуклий місяць. 21-й день.
схід – 07:57, захід – 16:17. Тривалість дня – 08:20. Тривалість ночі – 15:40.

1 Вівторок

Антон, Дмитро, Ананій, Наум, Філарет.

День невролога.
День працівників прокуратури України.
Всесвітній день боротьби зі СНІДом.

схід – ---:--, захід – 12:54. Остання чверть. 22-й день.
схід – 07:58, захід – 16:16. Тривалість дня – 08:18. Тривалість ночі – 15:42.

2 Середа

Андрій, Іван, Кирило, Матвій, Степан, Стефан.

Міжнародний день боротьби за скасування рабства.
День 2D-художників в Україні.

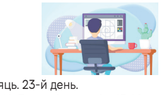

схід – 00:36, захід – 13:08. Спадаючий півмісяць. 23-й день.
схід – 07:59, захід – 16:16. Тривалість дня – 08:16. Тривалість ночі – 15:44.

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗСЗО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».

● СУДОКУ

Відповіді – в наступному номері.

Заповніть порожні клітинки так, щоб в кожному рядку, стовпчику і квадраті 3×3 були цифри від 1 до 9 по одному разу.

4		1				6		3
						5		1
		7	5	6				
2				4		7		
			7					
		6		2			5	8
7			3			1	8	
			2	9	6			

Відповіді на судоку за 18 листопада.

5	1	2	6	8	3	7	9	4
3	4	7	5	1	9	6	8	2
6	8	9	2	4	7	5	3	1
1	6	8	3	5	2	4	7	9
7	5	3	8	9	4	1	2	6
9	2	4	7	6	1	3	5	8
2	7	1	9	3	6	8	4	5
8	3	6	4	2	5	9	1	7
4	9	5	1	7	8	2	6	3

ВОЛИНЬ | volyn.com.ua
ГАЗЕТИ • САЙТ • ІСТОРІЇ ЛЮДЕЙ
ПЕРЕДПЛАТА-2027:
Ми маємо чим вас приємно здивувати!
ТИЖНЕВИК «ВОЛИНЬ» (ШУКАЙТЕ В КАТАЛОЗІ НА СТОР. 115!) ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000 ЦІНА: 1 місяць – 75 грн. 3 місяці – 225 грн. 6 місяців – 450 грн. 12 місяців – 900 грн.
ТИЖНЕВИК «ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ» (ШУКАЙТЕ В КАТАЛОЗІ НА СТОР. 26!) ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 60 307 ЦІНА: 1 місяць – 75 грн. 3 місяці – 225 грн. 6 місяців – 450 грн. 12 місяців – 900 грн.
МІСЯЧНИК «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ» (ШУКАЙТЕ В КАТАЛОЗІ НА СТОР. 25!) ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 60 779 ЦІНА: 1 місяць – 25 грн. 3 місяці – 75 грн. 6 місяців – 150 грн. 12 місяців – 300 грн.
МІСЯЧНИК «ЦІКАВА ЧИТАНКА» (ШУКАЙТЕ В КАТАЛОЗІ НА СТОР. 26!) ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 38 036 ЦІНА: 1 місяць – 25 грн. 3 місяці – 75 грн. 6 місяців – 150 грн. 12 місяців – 300 грн.
Читанка для всіх 2027 ДЕРЕВО МОГО РОДУ – ДОПОВНЕНА
КАЛЕНДАР «РОДИННЕ ДЕРЕВО» від видання «Читанка для всіх» (ШУКАЙТЕ В КАТАЛОЗІ НА СТОР. 8!) ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 38 036 ЦІНА – 20 ГРН.
УКРПОШТА УВАГА! Прийом передплати газет від «Укрпошти» – 25 грн.

● МАГНІТНІ БУРІ У ГРУДНІ

😐 Слабкі: 5, 7, 12, 16, 22, 29.
☹ Середні: 6, 13, 23, 26, 30.
😟 Сильні: 14, 15, 24, 25, 31.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі.

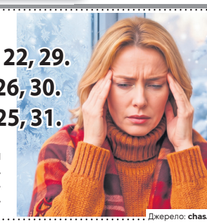

Джерело: chas.news

● ШОК!

Рідний батько закопав живцем сина-немовля

Під землею, у тісній клітці для собак, маленький Коа провів майже добу. Його врятував плач, який почули пошуковці…

Лія ЛІС

Фотоколаж-реконструкція: **volyn.com.ua / chatgpt.com.**

Ніколи ще дитячий плач не звучав так радісно, як тієї миті, коли рятувальники почули його з-під землі...

У цій історії найбільше вражає навіть не жорстокість дорослого, а дивовижне диво порятунку. Американські правоохоронці знайшли живим немовля, яке, за попередніми даними, могло провести під землею близько 24 годин!

Хлопчика на ім'я Коа виявили в невеликій клітці для собак, загорнутим у рушник. Клітку закопали в лісі, неподалік житлового будинку.

ЗАЛИШИВСЯ З СИНОМ – І ЗНИК РАЗОМ ІЗ НИМ

Того понеділкового ранку малюк перебував під наглядом своєї бабусі Патриції Комер. Згодом до будинку прийшов його батько – 25-річний Майкл Комер.

Жінці потрібно було відлучитися у справах, тож вона залишила онука з татом до приходу іншого доглядальника. Але коли той прибув, у будинку вже не було ні дитини, ні її батька.

– У мене було погане передчуття, що щось не так, – зізналася згодом Патриція Комер.

Стривожена бабуся зателефонувала до служби порятунку 911.

На пошуки зниклого хлопчика вирушили близько сотні поліцейських і рятувальників. Правоохоронці перевіряли навколишню територію, опитували людей та вивчали записи камер відеоспостереження.

Увечері Майкла Комера знайшли в господарській споруді сусіднього міста. Проте найголовніше запитання залишалося без відповіді: де його маленький син?

ПЛАЧ, ЯКИЙ ДОЛИНУВ ІЗ-ПІД ЗЕМЛІ

Наступного ранку пошуковці помітили в лісі ділянку нещодавно перекопаної землі – приблизно за 50 метрів від будинку.

> **25-річному Майклу Комеру висунули обвинувачення у замаху на вбивство та жорстокому ставленні до дитини.**

Коли почали копати, раптом почули те, на що вже майже не наважувалися сподіватися, – дитячий плач!

Під шаром ґрунту лежала клітка для собак розміром приблизно 60 на 60 сантиметрів. Усередині, загорнутий у рушник, був маленький Коа.

ВІН БУВ ЖИВИЙ!

За попередніми оцінками шерифа, немовля могло перебувати під землею близько доби. Такий висновок слідчі зробили, зокрема, на підставі записів камер спостереження, на яких батька зафіксували вже без дитини.

Малюка негайно доправили до лікарні. На щастя, обстеження не виявило серйозних проблем зі здоров'ям, і згодом хлопчика виписали.

Тим часом 25-річного Майкла Комера затримали. Йому висунули обвинувачення у замаху на вбивство та жорстокому поводженні з дитиною.

Чому батько міг зважитися на такий страшний вчинок, правоохоронці поки не пояснюють. Шериф Кун лише повідомив, що останнім часом між Комером та матір'ю хлопчика виникали певні проблеми.

А маленький Коа, який іще не вміє розповісти про пережитий жах, уже пережив те, що важко навіть уявити дорослій людині.

І найщасливіше в цій страшній історії те, що дитячий плач почули вчасно…

● ВІД ЧОГО ХОЛОНЕ КРОВ…

«Давай, знімай штанішки, Настюшо»

«Рідний батько лапав мене й цілував у шию»: донька засудженого директора школи зважилася на страшне зізнання

Ліна ВОГОНЬ

Фотоколаж: **instmania_ua.**

Директора мовного центру на Хмельниччині Віктора Снігурова засудили до двох років позбавлення волі за злочин, пов'язаний із дитячою порнографією.

Молодша донька керівника мовного центру на Хмельниччині Віктора Снігурова, засудженого за злочин, пов'язаний із дитячою порнографією, заявила, що й сама зазнала сексуальних домагань із боку батька.

Про пережите Анастасія Снігурова розповіла у відвертому відеозверненні, яке опублікувала на своїй сторінці в Instagram. За словами жінки, коли їй було 17–18 років, батько неодноразово торкався її без згоди, цілував у шию, прикриваючись нібито бажанням зробити масаж.

– Він мені «масажики» робив: «Давай, знімай штанішки, Настюшо». Він у шию цілував. Він сміявся, що в мене мурашки йдуть по шкірі, – пригадала Анастасія.

За словами жінки, згодом батько заперечував те, що відбувалося, і намагався переконати її, нібито вона неправильно все сприймає. Такі маніпуляції, стверджує донька, завдали їй глибоких психологічних травм.

Анастасія розповіла, що тривалий час бореться з депресією, тривожним і біполярним розладами та нині проходить терапію. Водночас вона наголосила, що більше не боїться батька й не збирається мовчати.

Особливо емоційним стало її звернення до колишніх учениць мовного центру, які також заявляли про домагання з боку Віктора Снігурова.

> **Рідний батько лапав мене й цілував у шию, «масажики» робив…**

– Дівчата, усі ті, хто постраждав… Я вам усім вірю! Ви ні в чому не винні, у жодному разі! – наголосила Анастасія, закликавши жінок не боятися розповідати про пережите.

Нагадаємо, 1 вересня стало відомо, що директора мовного центру на Хмельниччині Віктора Снігурова засудили до двох років позбавлення волі за злочин, пов'язаний із дитячою порнографією.

За інформацією Офісу генерального прокурора, у суді довели, що чоловік за допомогою власного ноутбука отримував через інтернет доступ до матеріалів дитячої порнографії та зберігав їх на комп'ютері.

Після оприлюднення інформації про розслідування інші жінки також почали розповідати про ймовірні домагання з боку Снігурова, яких, за їхніми словами, зазнали ще в дитинстві.

Тепер до цих свідчень додалася й публічна розповідь його рідної доньки.

Наведені Анастасією звинувачення потребують окремої правової оцінки. Однак її рішення заговорити вголос уже стало підтримкою для інших жінок, які роками могли боятися розповісти про пережите.

● КРИМІНАЛЬНЕ ЧТИВО

60-річному чоловікові народила доньку… 14-літня школярка

Продовження. Початок – на с. 1

Ліна ВОГОНЬ

Фотоколаж: **volyn.com.ua / chatgpt.com.**

«Не забирайте його від нас!» – просила в суді неповнолітня мама.

Чоловік офіційно визнав батьківство, подавши відповідну заяву до відділу державної реєстрації актів цивільного стану.

Ба більше, пара навіть намагалася узаконити свої стосунки! Однак зареєструвати шлюб їм відмовили через те, що дівчина ще не досягла шлюбного віку.

На момент судового розгляду чоловік, неповнолітня та їхня маленька донька проживали разом. За матеріалами справи, він забезпечував родину матеріально, вів домашнє господарство й піклувався про дитину.

Найбільш несподіваною виявилася позиція самої потерпілої. Дівчина просила суд не призначати чоловікові покарання, пов'язаного з реальним обмеженням волі. Пояснювала, що вони примирилися, завдану шкоду відшкодовано, а чоловік є хорошим батьком для їхньої донечки.

До цього прохання приєдналися законний представник неповнолітньої та навіть прокурор.

Сам обвинувачений повністю визнав провину, розкаявся, а також перерахував 5 тисяч гривень на потреби Збройних Сил України.

> **Чоловік був старшим за дівчину на 46 років, а його дії могли завдати серйозної шкоди її фізичному та психічному розвитку.**

Проте суд виявився непохитним.

Ще раніше судді двічі відмовлялися затверджувати угоди про визнання винуватості та примирення, вважаючи, що їхні умови не відповідають інтересам суспільства.

У вироку наголошено: чоловік був старшим за дівчину на 46 років, а його дії могли завдати серйозної шкоди її фізичному та психічному розвитку.

Суд розцінив обставини правопорушення як свідчення виняткової аморальності й цинічності обвинуваченого та дійшов висновку, що звільнення від відбування покарання з випробуванням не відповідатиме його меті.

У підсумку 60-річного чоловіка визнали винним за частиною 1 статті 155 Кримінального кодексу України та призначили два роки обмеження волі.

Після набрання вироком законної сили засудженого мають затримати й направити до кримінально-виконавчої установи відкритого типу.

Таким чином, ані народження спільної дитини, ані примирення, ані прохання самої неповнолітньої не стали підставою для звільнення чоловіка від реального відбування покарання.

Адже, як засвідчило рішення суду, відповідальність дорослого за статеві стосунки з дитиною не зникає навіть тоді, коли сама потерпіла просить його не карати.

За два роки кількість населення на підконтрольній Україні території Донецької області скоротилася приблизно всемеро – із 460 тисяч у серпні 2024 року до 64,5 тисячі у листопаді 2026-го. Серед тих, хто залишається в регіоні, близько 2 тисяч дітей.

російські війська завдали удару по підприємству «VBH Україна» у Броварах Київської області. Компанія є одним із найбільших оптово-роздрібних постачальників віконної та дверної фурнітури, а також комплектуючих від європейських виробників.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Львівські хірурги зняли з шиї чоловіка понад кілограм жиру!

33-річний пацієнт страждав на надзвичайно рідкісну хворобу Маделунга. Величезний жировий «комір» заважав йому навіть дихати, їсти та спати

Лія ЛІС

Фото: Львівська міська рада.

Такою була шия 33-річного чоловіка до операції (ліворуч) і після двох складних хірургічних втручань.

Незвичайну операцію провели львівські хірурги. Їхнім пацієнтом став 33-річний чоловік, який нині відбуває покарання. Через рідкісне захворювання його шия та потилиця поступово обростали жировою тканиною, утворюючи масивний «комір», що буквально стискав чоловікові шию.

Перші зміни він помітив ще у 2022 році. Згодом розростання стали настільки великими, що почали серйозно заважати повсякденному життю.

Медики діагностували хворобу Маделунга – рідкісну недугу, за якої жирова тканина аномально накопичується переважно навколо шиї та на потилиці.

У світовій медичній літературі описано лише близько 600 випадків цього захворювання!

Лікарі припускають, що одним із чинників його розвитку в пацієнта міг бути тривалий стрес.

Через складність операції медики пенітенціарної лікарні №19 звернулися за допомогою до команди керівника Центру голови та шиї лікарні Святого Пантелеймона Олега Ковтуняка.

> **Хвороба Маделунга – рідкісна недуга, за якої жирова тканина аномально накопичується переважно навколо шиї та на потилиці.**

Хірургічне втручання вирішили провести у два етапи. Адже шия та обличчя – ділянки, де проходить безліч кровоносних судин, і будь-яка помилка може мати тяжкі наслідки.

– Якщо видалити забагато підшкірної клітковини, шкіра може омертвіти, бо пошкоджуються судини клаптя. Тому йдеш на межі: треба залишити певну товщину жирового шару, – пояснив Олег Ковтуняк.

Спочатку лікарі прибрали жирові розростання спереду шиї та на обличчі, а під час другого етапу прооперували потилицю.

Загалом хірурги видалили понад кілограм жирової тканини та надлишок розтягнутої шкіри!

Обидва етапи операції минули без ускладнень. А сам пацієнт зізнається: тепер йому значно легше дихати, жувати й просто жити.

● МЕДИЧНИЙ ЛІКБЕЗ

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Небезпечними для людини вважаються температурні показники 40°C і вище або 35°C і нижче.

Забудьте про звичні 37 градусів!

Якою стала нормальна температура тіла людини за версією лікарів

Денис КОРОТИНСЬКИЙ

Звичний показник нормальної температури людського тіла на рівні 37 градусів поступово втрачає свою актуальність. Як інформує Blik.ua із посиланням на видання Portfolio, за останні півтора століття середня температура тіла людей знизилася і нині становить приблизно 36,39 градуса.

Значення норми визначив лікар Карл Вундерліх у 1860-х роках. Тоді він провів понад мільйон вимірювань серед пацієнтів. Проте дослідниця Стенфордського університету Джулі Парсоннет проаналізувала медичні бази даних за період від XIX століття до сьогодення.

Дослідження засвідчили, що середня температура тіла сучасних людей знизилася майже на 0,6 градуса порівняно з показниками їхніх предків.

Однією з головних причин таких змін науковці називають поліпшення загального стану здоров'я. У XIX столітті люди часто страждали від важких захворювань, зокрема туберкульозу та дизентерії. Коли імунна система бореться зі збудниками інфекцій, організм витрачає більше енергії. Цей фізіологічний процес може супроводжуватися підвищеним виробленням тепла.

> **Середня температура тіла сучасної людини нині становить близько 36,39°C.**

Значну роль у зниженні середньої температури тіла також відіграли масова вакцинація, покращення гігієни та зміна умов проживання. Завдяки центральному опаленню та системам кондиціонування, організму не потрібно докладати стільки зусиль для підтримання комфортної температури.

Подібну тенденцію зафіксували навіть серед корінного населення Амазонії, де показники температури тіла знизилися після соціальних змін.

З часів Гіппократа (близько 400 р. до н. е.) і до появи приладів визначали жар виключно на дотик, прикладаючи руку до тіла пацієнта.

Вперше температуру людського тіла за допомогою спеціального приладу виміряв італійський лікар і фізіолог Санторіо Санторіо у 1612 році. Він узяв за основу термоскоп Галілео Галілея, додав до нього шкалу і пристосував для пацієнтів (зокрема для вимірювання у роті). Прилад був скляною трубкою з повітрям і рідиною, а його показання залежали не лише від тепла тіла, а й від змін атмосферного тиску.

У 1714-му році німецький фізик Даніель Габріель Фаренгейт створив перший герметичний ртутний термометр зі стандартизованою шкалою, завдяки чому результати різних вимірювань стало можливо порівнювати між собою.

● ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?

Гороскоп на 30 листопада – 6 грудня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

На початку тижня можливі несподівані витрати, тому не поспішайте розлучатися з останніми гривнями. Бережіть серце й уникайте перевтоми. У родині хтось потребуватиме вашої підтримки. Самотнім Овнам зорі радять не боятися першими зізнатися в симпатії: навіть найсміливіших іноді лякають три прості слова «Я тебе кохаю». ***Сприятливий день*** – середа, ***несприятливий*** – п'ятниця.

ТЕЛЕЦЬ (21.04–21.05)

Фінансові справи поступово налагоджуватимуться, однак дорогі покупки краще обміркувати двічі. Не переохолоджуйтеся й подбайте про повноцінне харчування. У сім'ї можливі приємні клопоти. Самотнім Тельцям зорі підказують: не кожен, хто запрошує вас на каву, мріє лише про каву. Іноді це початок великого кохання. ***Сприятливий день*** – четвер, ***несприятливий*** – понеділок.

БЛИЗНЮКИ (22.05–21.06)

Тиждень може принести цікаву пропозицію щодо додаткового заробітку. Бережіть нерви та не забувайте про відпочинок. У родині доведеться шукати компроміс. Самотнім Близнюкам зорі радять визначитися зі своїми почуттями: якщо сьогодні подобається один, а завтра інший, то третій може не дочекатися своєї черги. ***Сприятливий день*** – субота, ***несприятливий*** – вівторок.

РАК (22.06–22.07)

Гроші цього тижня вимагатимуть розумного розподілу, особливо напередодні зимових свят. Подбайте про імунітет і не ігноруйте перших ознак застуди. У родині можлива щира розмова, яка допоможе забути давню образу. Самотнім Ракам зорі обіцяють несподівану симпатію. Тільки не ховайтеся у свою мушлю, коли щастя вже стукає у двері. ***Сприятливий день*** – п'ятниця, ***несприятливий*** – середа.

ЛЕВ (23.07–23.08)

На роботі з'явиться нагода продемонструвати свої здібності й поліпшити фінансове становище. Бережіть спину та не піднімайте зайвого. У сім'ї не намагайтеся командувати всіма одночасно. Самотнім Левам зорі обіцяють романтичну пригоду, але попереджають: кохання – не полювання, а кохана людина – не здобич. ***Сприятливий день*** – вівторок, ***несприятливий*** – неділя.

ДІВА (24.08–23.09)

Можливе повернення давнього боргу або невеликий фінансовий подарунок. Здоров'ю піде на користь збалансоване харчування. У родині не варто робити трагедію через дрібниці. Самотнім Дівам зорі радять припинити шукати ідеальну половинку: навіть найкращі люди іноді розкидають шкарпетки й забувають вимкнути світло. ***Сприятливий день*** – понеділок, ***несприятливий*** – четвер.

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)

Не довіряйте цього тижня надто щедрим обіцянкам. Стежте за артеріальним тиском і не перевантажуйте організм. У родині на вас чекає приємна несподіванка. Самотнім Терезам зорі радять нарешті зробити вибір: поки ви зважуєте всі «за» і «проти», хтось рішучіший може запросити вашу симпатію на побачення. ***Сприятливий день*** – п'ятниця, ***несприятливий*** – середа.

СКОРПІОН (24.10–22.11)

Не виключені додаткові заробітки, проте остерігайтеся сумнівних пропозицій. Бережіть нервову систему! У сім'ї варто більше слухати, аніж повчати. Самотнім Скорпіонам зорі підказують: не влаштовуйте допит людині, яка вам подобається. Кохання народжується з довіри, а не з перевірки телефонних повідомлень. ***Сприятливий день*** – четвер, ***несприятливий*** – субота.

СТРІЛЕЦЬ (23.11–21.12)

На вас чекає активний тиждень із можливістю поліпшити матеріальне становище. Не забувайте про рух і свіже повітря. У родині можливе маленьке свято або добра звістка. Самотнім Стрільцям зорі обіцяють цікаве знайомство. Тільки пам'ятайте: стріли Амура летять влучніше, коли ви не намагаєтеся самі керувати його луком. ***Сприятливий день*** – неділя, ***несприятливий*** – вівторок.

КОЗОРІГ (22.12–20.01)

Фінансові справи потребуватимуть терпіння, зате наприкінці тижня можливий приємний результат. Подбайте про суглоби. У родині хтось чекає від вас теплих слів. Самотнім Козорогам зорі радять відкласти бодай на вечір службові справи: кохання не приходить за робочим графіком і не просить дозволу в начальства. ***Сприятливий день*** – середа, ***несприятливий*** – п'ятниця.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)

Несподівана ідея може відкрити нове джерело доходів. Не захоплюйтеся самолікуванням! У родині можливі радісні новини від близької людини. Самотнім Водоліям зорі натякають: хтось давно дивиться на вас закоханими очима. Не шукайте щастя на іншій планеті, коли воно щодня вітається з вами біля під'їзду. ***Сприятливий день*** – субота, ***несприятливий*** – понеділок.

РИБИ (20.02–20.03)

Не поспішайте позичати гроші навіть добрим знайомим. Бережіть ноги від холоду! У сім'ї можливе примирення після давнього непорозуміння. Самотнім Рибам зорі обіцяють романтичну зустріч, але радять не плутати мрії з реальністю: принц на білому коні може приїхати й маршруткою. Головне – щоб із добрим серцем. ***Сприятливий день*** – вівторок, ***несприятливий*** – четвер.

● ШОК!

У школі 10-річному учню зламали хребет

Фотоколаж: volyn.com.ua.

«Ми хочемо не вимагати дуже серйозного покарання, але чітко знати, що для дитини школа буде безпечним простором», – наполягають батьки Тимура Анастасія і Володимир Сторчаки.

Батько вінницького четвертокласника Володимир Сторчак у соцмережах заявив про побиття його сина Тимура

Анна КОВАЛЕНКО, life.pravda.com.ua

ХЛОПЧИК КІЛЬКА МІСЯЦІВ НЕ ЗМОЖЕ ХОДИТИ

Після нападу інших учнів у вбиральні школи № 34 хлопчик опинився в лікарні з важкими травмами, зокрема переломами трьох хребців, пише «Українська правда. Життя».

Вінничанин Володимир Сторчак розповів, що 9 листопада його десятирічного сина Тимура побили двоє учнів паралельного класу.

– Зі слів сина, до нього в кабінку туалету намагалися зайти незнайомі діти, заважали йому. Коли він вийшов, на нього напало двоє. Прибиральниця їх розборонила, але потім вони наздогнали сина, повалили на спину, продовжили бити, і один хлопець ще й стрибнув на живіт, – каже чоловік.

Однолiток допоміг травмованому Тимуру спуститися з другого поверху, а в медичному пункті йому довелося чекати на допомогу стоячи.

За словами батька, коли шкільна медсестра з'явилася, то сказала хлопчику лежати і приклала холодне до спини. Про інцидент батькам повідомила класна керівниця, а на місці вони викликали «швидку» та поліцію.

> **У лікарні в Тимура діагностували черепно-мозкову травму, струс головного мозку та переломи трьох хребців.**

– Прилітаємо – син у медпункті, на спину лягти не може, плаче. Його навіть не питають, що сталося. Відразу адміністрація видає: «Нещасний випадок... тікав з туалету, де сам спіткнувся, зачепився за свою ногу та впав», – каже Володимир.

У лікарні в Тимура діагностували черепно-мозкову травму, струс головного мозку та переломи трьох хребців. Поки медики не беруться прогнозувати наслідки цих травм, однак хлопчику доведеться довго носити жорсткий корсет і зберігати лежаче положення найближчі два–три місяці.

«Тимур досі у стаціонарі. Йому боляче, йому важко говорити про те, що сталося, і він поки не може ходити до школи. Мені боляче й від того, що, наскільки нам відомо, ніхто з однокласників не запитав у нього, як він. Для дорослих це, можливо, одне коротке повідомлення. Для дитини, яка лежить у лікарні після того, що сталося у школі, воно багато б означало», – написав тато школяра.

Через випадок правоохоронці відкрили кримінальне провадження за частиною 1 статті 122 Кримінального кодексу – умисне тілесне ушкодження середньої тяжкості.

БАТЬКАМ ДИТИНИ ПОГРОЖУЮТЬ?

Тим часом батько хлопчика стверджує, що на його родину та медиків, які лікують сина, чинять тиск. Зокрема, у лікарні, коли дружина залишилася з сином сама, до них підійшов невідомий чоловік і накинувся з криками. Володимир розповів, що чоловік представився батьком одного з хлопців, які побили сина, називав родину симулянтами, наказував Тимуру піднятися, ображав і вимагав забрати заяву з поліції. Коли дружина погрожувала викликати поліцію, він пішов.

– Тиснули й на лікаря – домагалися, щоб він змінив медичні дані. Я не знаю і не розумію, хто це робив і навіщо. Також працівники поліції пропонували «зам'яти» справу. Казали: «Навіщо потрібна кримінальна справа, якщо дітей не притягнуть до відповідальності. Давайте обмежимося адміністративною», – стверджує тато Тимура.

Володимир додає, що після публікації інформації про напад отримав багато підтримки. При цьому батьки інших учнів школи розповіли, що в закладі раніше траплялися випадки булінгу, фізичного насильства та вимагання грошей. За словами чоловіка, за цькуванням помічали і школярів, які побили його сина. Він вважає, що булінг у школі – це системне явище, яке покривають. Крім того, тепер чоловік переймається за безпеку доньки, яка також навчається в цій школі.

– Ми хочемо не вимагати дуже серйозного покарання, але чітко знати, що для дитини школа буде безпечним простором. Не повинно бути ситуацій, коли педагоги та адміністрація не реагують на випадки, які становлять небезпеку для всіх дітей, – підсумував чоловік.

● ГУЧНА СПРАВА

Двох лікарів ув'язнили за смерть півторарічного хлопчика

Дитина померла під час лікування зубів

Ліна ВОГОНЬ

Двоє лікарів, з вини яких помер півторарічний хлопчик під час лікування зубів, отримали вирок. Тернопільський міськрайонний суд 12 листопада засудив стоматолога-хірурга до 2 років позбавлення волі, а анестезіологиню – до 1 року ув'язнення.

Трагічний випадок із дитиною стався у листопаді 2023 року. Хлопчика лікували під загальним наркозом у Тернопільській обласній дитячій лікарні. Батьки хотіли вилікувати карієс у сина. Медики порадили проводити процедури під загальним наркозом. Після отримання результатів аналізів – запланували операцію. *«Через півтори години після початку операції в дитини почав падати тиск. Його відвезли в реанімаційне відділення. Проте хлопчика не змогли вивести з наркозу, а вже ввечері лікарі констатували смерть дитини»,* – повідомляли тоді у поліції Тернопільської області.

Під час розслідування слідчі встановили, що лікарі проігнорували хронічний запальний процес, який підтвердився попередніми аналізами крові. Також медики не провели належної передопераційної підготовки та додаткових обстежень. Під час операції у хлопчика розвинулася гостра легенево-серцева недостатність і набряк легень, що призвело до зупинки серця та смерті пацієнта.

У суді прокурор довів зв'язок між порушеннями медичних протоколів, посадових інструкцій і настанням смерті дитини. За даними адвокатки родини Галини Янко, у смерті хлопчика визнали винним стоматолога-хірурга Володимира Кучмія та анестезіологиню Наталю Криницьку. Вони не визнали своєї вини.

Суд призначив Володимиру Кучмію покарання у вигляді 2 років позбавлення волі, а Наталі Криницькій – 1 рік позбавлення волі. Обидвох медиків також на 3 роки позбавили права обіймати посади, пов'язані з наданням медичної допомоги та здійсненням медичної практики.

Вирок можна оскаржити в апеляційному суді.

Харківська боксерка Кіра Макогоненко (на фото) відмовилася від пропозиції змінити громадянство та представляти США на міжнародних змаганнях.

Фото: ПУ.ua.

«Я не хочу зраджувати ні себе, ні свої принципи, ні свою країну. І хочу так само виступати з нашим прапором», – сказала спортсменка. У 2026 році Макогоненко стала чемпіонкою світу серед спортсменів до 19 років у ваговій категорії до 54 кг.

Р Е К Л А М А

Повідомлення про наміри отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин від стаціонарних джерел

Повне та скорочене найменування об'єкта: Державне комунальне підприємство "Луцьктепло" (ДКП «Луцьктепло).

Ідентифікаційний код суб'єкта господарювання: 30391925.

Місцезнаходження юридичної особи, контактні дані: 43000, Волинська область, місто Луцьк, вулиця Гулака-Артемовського, 20, тел: +38 (0332) 283070, +38 (0332) 283068, e-mail: office@teplo-dkp.lutsk.ua

Вид діяльності згідно КВЕД: 35.30 - постачання пари, гарячої води та кондиційованого повітря.

Мета отримання дозволів на викиди: отримання дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря для існуючих об'єктів у зв'язку із заміною технологічного обладнання (котлів) та встановленням резервних дизельних генераторів.

Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля: відповідно до вимог Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» планована діяльність не належить до видів діяльності та об'єктів, що підлягають оцінці впливу на довкілля.

ДКП «Луцьктепло» забезпечує централізоване теплопостачання та гаряче водопостачання споживачів міста Луцька. До складу підприємства входять котельні, що працюють на природному газі та розташовані на території міста Луцька.

Виробничий майданчик № 5

місто Луцьк, вулиця Банкова, 10г

Котельна із встановленою потужністю 20,9 Гкал/год, обладнана котлами ТВГ-8М (2 шт) та ТВГ-4Р. Резервним джерелом електричної енергії є дизельгенератор GenPowerGNT410, потужністю 298,2 кВт.

Сумарні потенційні обсяги викидів забруднюючих речовин від об'єкту складають 3496,003 т/рік: оксид вуглецю – 1,1083 т/рік, вуглецю діоксид – 3491,742 т/рік, метан – 0,063 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,0054 т/рік, діоксид азоту – 2,6568 т/рік, оксид діазоту – 0,0063 т/рік, НМЛОС – 0,34 т/рік, діоксид сірки – 0,0474 т/рік, вуглеводні граничні С12-С19 – 0,0325 т/рік, формальдегід – 0,0014 т/рік, бенз(а)пірен – 0,000000149 т/рік.

Виробничий майданчик № 8

місто Луцьк, вулиця Коцюбинського, 9а

Котельна із встановленою потужністю 01,914 Гкал/год, обладнана котлами GREENOx.e 70/8(2 шт.) Резервним джерелом електричної енергії є дизельгенератор PerkinsGFE33PLC2 потужністю 24 кВт.

Сумарні потенційні обсяги викидів забруднюючих речовин від об'єкту складають 194,603 т/рік: оксид вуглецю – 0,0738 т/рік, вуглецю діоксид – 194,36 т/рік, метан – 0,004 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,000789 т/рік, діоксид азоту – 0,137824 т/рік, оксид діазоту – 0,0004 т/рік, НМЛОС – 0,018 т/рік, діоксид сірки – 0,004140 т/рік, вуглеводні граничні С12-С19 – 0,003943 т/рік, формальдегід – 0,000158 т/рік, бенз(а)пірен – 0,000000014 т/рік.

місто Луцьк, вулиця Кривий Вал, 13б

Котельна із встановленою потужністю 1,204 Гкал/год, обладнана котлами та GREENOx.e 70/8(2 шт.). Резервним джерелом електричної енергії є дизельгенератор PerkinsGFE33PLC2 потужністю 24 кВт.

Сумарні потенційні обсяги викидів забруднюючих речовин від об'єкту складають 231,490054 т/рік: оксид вуглецю – 0,1088 т/рік, вуглецю діоксид – 231,162 т/рік, метан – 0,004 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,000789 т/рік, діоксид азоту – 0,184824 т/рік, оксид діазоту – 0,0004 т/рік, НМЛОС – 0,021 т/рік, діоксид сірки – 0,00414 т/рік, вуглеводні граничні С12-С19 – 0,003943 т/рік, формальдегід – 0,000158 т/рік, бенз(а)пірен – 0,000000014 т/рік.

Виробничий майданчик № 17

місто Луцьк, вулиця Володимирська, 100-Б

Котельна із встановленою потужністю 9,4 Гкал/год, обладнана котлами Е-1/9ГН (2 шт) та КВ-Г-4,65-150 (2шт). Резервним джерелом електричної енергії є дизельгенератор Atlas Copco QES250, потужністю 198.9 кВт.

Сумарні потенційні обсяги викидів забруднюючих речовин від об'єкту складають 1552,122 т/рік: оксид вуглецю – 0,7725 т/рік, вуглецю діоксид – 1549,657 т/рік, метан – 0,028 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,0043 т/рік, діоксид азоту – 1,455 т/рік, оксид діазоту – 0,0028 т/рік, НМЛОС – 0,138 т/рік, діоксид сірки – 0,0375т/рік, вуглеводні граничні С12-С19 – 0,0257 т/рік, формальдегід – 0,0011 т/рік, бенз(а)пірен – 1,8Е-07 т/рік.

Виробничий майданчик № 22 –

місто Луцьк, вулиця Незалежності, 6

Котельна із встановленою потужністю 23,1 Гкал/год, обладнана двома котлами ТВГ-8М (2 шт) та КВ-Г-7,56-150 (1 шт) Резервним джерелом електричної енергії є дизельгенератор Orefice Newton 350, потужністю 280 кВт.

Сумарні потенційні обсяги викидів забруднюючих речовин від об'єкту складають 4456,214т/рік: оксид вуглецю – 2,3164 т/рік, вуглецю діоксид – 4449,354 т/рік, метан – 0,08 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,0062 т/рік, діоксид азоту – 3,9571 т/рік, оксид діазоту – 0,008 т/рік, НМЛОС – 0,399 т/рік, діоксид сірки – 0,0544 т/рік, вуглеводні граничні С12-С19 – 0,0373 т/рік, формальдегід – 0,0016 т/рік, бенз(а)пірен – 1,7е-07 т/рік.

Виробничий майданчик № 27

місто Луцьк, вулиця Загородня, 3-А

Котельна із встановленою потужністю 16,74 Гкал/год, обладнана двома котлами ДЕ-10-14ГМ (3шт). Резервним джерелом електричної енергії є дизельгенератор GenPower GPR-300, потужністю 218.2 кВт.

Сумарні потенційні обсяги викидів забруднюючих речовин від об'єкту складають 4098,2822 т/рік: оксид вуглецю – 1,2665 т/рік, вуглецю діоксид – 4093,843 т/рік, метан – 0,073 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 0,0044 т/рік, діоксид азоту – 2,6554 т/рік, оксид діазоту – 0,0073 т/рік, НМЛОС – 0,367 т/рік, діоксид сірки – 0,0383 т/рік, вуглеводні граничні С12-С19 – 0,0262 т/рік, формальдегід – 0,0011 т/рік, бенз(а)пірен -1,2е-07 т/рік

Об'єкти належать до другої групи об'єктів, для яких розробляються документи, у яких обґрунтовуються обсяги викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря, залежно від ступеня впливу на його забруднення. Виробництва та технологічне устаткування, на яких повинні впроваджуватися найкращі доступні технології та методи керування відповідно до вимог законодавства, на підприємстві відсутні.

За результатами розрахунків розсіювання забруднюючих речовин в атмосферному повітрі встановлено, що максимальні приземні концентрації на житлової забудови, не перевищують державні медико-санітарні нормативи гранично-допустимого вмісту хімічних і біологічних речовин в атмосферному повітрі населених місць, затверджених наказом МОЗ від 10.05.2024 р № 813, зареєстрованим у Мін'юсті 24.05.2024 р за № 763/42108.

Зауваження та пропозиції громадськості можуть подаватися протягом 30 календарних днів з дня опублікування повідомлення до Управління екології та природних ресурсів Волинської обласної державної адміністрації за адресою: 43027, м. Луцьк, Київський майдан, 9, e-mail: eco@voleco.voladm.gov.ua, тел. (0332) 77-81-69.

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Крадені квіти. Подароване щастя…

Щочетверга з могили молодої жінки зникали три троянди. Її чоловік уже хотів звернутися до поліції, аж поки одного ранку не побачив маленького злодія…

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Три червоні троянди несподівано поєднали долі трьох самотніх сердець, які вже майже перестали вірити у щастя...

Зореслав СТОЖАР

– Мамо, дивися, які гарні! Я тобі приніс!

Семирічний Тимко поставив у банку три червоні троянди.

– Де взяв, синочку?

– Купив…

– За які гроші?

Хлопчик опустив очі.

– Не сердься, мамо. Ти ж усміхнулася…

Після того як тато загинув на війні, мама майже перестала усміхатися. А після важкої операції ледве вставала з ліжка.

Колись тато приносив їй троянди без жодного свята.

– Це тобі за те, що терпиш такого нечепуру!

Мама сміялася. Тимко пам'ятав той сміх краще за будь-яку пісню.

…

Квіти він знайшов на цвинтарі. Біля портрета молодої жінки лежали вісім троянд.

– Тьотю, вибачте, – прошепотів. – Я візьму тільки три. Мамі дуже треба…

Через тиждень прийшов знову.

Він не знав, що кожного четверга на могилу приходить Андрій. Вісім місяців тому він поховав дружину, з якою прожив сім років. Вони мріяли про дитину, але не встигли.

Тепер чоловік приносив вісім троянд. І щоразу знаходив тільки п'ять.

Одного ранку Андрій сховався за деревом.

– Стій! – гукнув, побачивши хлопчика з квітами.

Тимко впав навколішки.

– Не бийте, дядечку! Я більше не буду!

– Навіщо крадеш із могили?

– Мама хвора… А коли я приношу троянди, вона усміхається. Каже, вони пахнуть татом…

– А де тато?

– На небі. Він воював.

Хлопчик простягнув троянди.

– Заберіть. Тільки мамі не кажіть, що я злодій.

Андрій присів поруч.

– Тут моя дружина.

– Синочку, навіщо?

– Бо ти тоді хоч трішечки не плакала…

Андрій розповів усе й тихо додав:

– Не сваріть його. Він хотів повернути вам усмішку.

> **Не сваріть його. Він хотів повернути вам усмішку.**

Вона дуже любила дітей.

– А вона б дозволила взяти три квіточки?

Чоловік витер очі.

– Думаю, так, малий. Думаю, дозволила б.

…

Увечері Андрій прийшов до Тимкової хати з величезним букетом.

Оксана відчинила двері, спираючись на милицю.

– Мамочко, пробач… Я троянди крав…

Жінка збліда.

Оксана притиснула сина до грудей.

– Тимчику, рідненький, мені ж не квіти потрібні…

– А що, мамо?

– Щоб ти виріс доброю людиною. Такою, як твій тато.

– А він би мене насварив?

– Спочатку насварив би. А потім обійняв.

– То обійми мене за нього, мамочко…

І Андрій побачив, як двоє людей, які так багато втратили, плачуть, тримаючись одне за одного.

…

Відтоді чоловік приходив щочетверга. Допомагав із господарством, возив Оксану до лікарів, учив Тимка їздити на велосипеді.

Одного дня хлопчик запитав:

– Дядьку Андрію, ви можете бути моїм татом?

– У тебе вже є тато, Тимчику. Герой.

– Я знаю. Але він на небі. А мені іноді треба, щоб хтось і на землі тримав мене за руку…

Андрій обійняв малого, щоб той не побачив його сліз.

…

…Через рік Андрій та Оксана одружилися.

Уранці Андрій із Тимком прийшли на могилу його першої дружини. Чоловік поклав вісім білих троянд.

– Пробач, рідна, що я знову щасливий…

Тимко приніс чотири червоні.

– Тьотю, вибачте, що я крав ваші квіти. Я не знав, що вони такі дорогі.

– Вони безцінні, синочку, – прошепотів Андрій. – Бо привели мене до вас.

…Увечері Оксана знайшла записку дитячим почерком:

«Мамо, я більше ніколи не крастиму квітів.

Але знаєш, що я думаю? Може, та добра тьотя з неба сама віддала мені три троянди? Бо знала, що нам потрібні не тільки квіти.

Нам усім трьом дуже потрібен був хтось, хто знову навчить нас усміхатися…»

● ЗАПИСУЙТЕ РЕЦЕПТ!

Фото: ukr.media.

Яка ж це смакота – поліські бульбовники з ідеальною скоринкою, ніжними всередині та з тягучою начинкою!

Смачна українська закуска – бульбовники!

Коли набридли деруни…

Юлія ПОЛЯКОВА, Ukr.media

В українській кухні є безліч рецептів страв із картоплі: деруни, картопляники, палюшки, картопляні галушки, книглі, тертюхи…

Серед усього цього розмаїття є і бульбовники – картопляна страва українського Полісся.

Класичні бульбовники, зазвичай, готують без начинки. Проте іноді всередину клали гриби, сир чи м'ясо – і страва набувала нових відтінків смаку.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- картопля – 6 шт.;
- сметана – 1 ст. л.;
- моцарела – для начинки;
- паприка – ½ ч. л.;
- панірувальні сухарі;
- олія – для смаження;
- перець – за смаком;
- сіль – за смаком.

ПРИГОТУВАННЯ:

Половину картоплі варимо до м'якості й товчемо на пюре. Решту чистимо та натираємо на дрібній тертці і добре відтискаємо зайвий сік. Змішуємо обидві частини, додаємо ложку сметани, сіль, перець і паприку за смаком й вимішуємо до однорідності.

Робимо невеликі коржики, всередину кладемо шматочок моцарели, защипуємо краї й качаємо кульки та обвалюємо в панірувальних сухарях.

Смажимо у розігрітій олії на середньому вогні до золотавої скоринки. Подаємо гарячими.

Смачного!

● КУХОННІ СЕКРЕТИ

● **Обирайте правильний сорт картоплі для приготування цієї страви:** беріть крохмалисту картоплю (з жовтою м'якоттю або розсипчасті сорти), вона краще тримає форму без додавання борошна чи яєць.

● **Не виливайте картопляний сік одразу:** коли відтиснете сиру терту картоплю, дайте соку постояти 2–3 хвилини, обережно злийте рідину, а **крохмаль, що осів на дні, поверніть у тісто** – це найкращий природний «клей».

● **Охолодіть пюре:** варену картоплю перед змішуванням із сирою варто хоча б трохи остудити (до теплого стану), інакше тісто стане занадто липким і «завариться».

● **Підсушіть моцарелу:** якщо використовуєте моцарелу з розсолу, обов'язково промокніть її паперовим рушником, інакше при нагріванні зайва волога розірве кульку і сир витече в олію.

● **Змочуйте руки водою:** картопляне тісто без борошна може липнути до долонь, тому тримайте поруч мисочку з холодною водою і періодично змочуйте руки перед ліпленням.

● **Подвійне панірування для надійності:** якщо боїтеся, що сир витече, обваляйте кульки в сухарях, дайте їм постояти 5 хвилин (сухарі вберуть поверхневу вологу) і обваляйте ще раз перед самою сковородою.

● **Контролюйте температуру олії:** олія має бути добре розігрітою, але вогонь – помірним (середнім або трохи нижче). На занадто сильному вогні сухарі миттєво згорять, а сира картопля всередині не встигне проготуватися.

● **Приберіть зайвий жир:** готові бульбовники викладайте спочатку на паперовий рушник на 1–2 хвилини, щоб скоринка залишалася хрусткою, а страва не була важкою.

● **Секрет аромату для подачі:** до сметанного соусу (який ідеально пасує до бульбовників) додайте дрібку часнику, кріп і краплю лимонного соку – це чудово врівноважить смажену скоринку.

● ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Фотоколаж: 24tv.ua.

Створіть продуктовий запас на випадок блекауту!

Що купити перед блекаутом?

Список продуктів, які довго зберігаються

Юлія ТУРЕЛИК, 24.ua

Тривалі відключення електроенергії можуть ускладнити приготування їжі та зберігання продуктів у холодильнику. Тому краще заздалегідь подбати про запаси, які не потребують особливих умов зберігання та залишаються придатними до споживання протягом тривалого часу.

Формуючи продуктовий набір, потрібно віддавати перевагу поживній їжі, а також передбачити продукти, які можна їсти без термічної обробки, якщо немає можливості скористатися плитою.

ЯКІ ПРОДУКТИ КУПИТИ НА ВИПАДОК ВІДКЛЮЧЕННЯ СВІТЛА?

КРУПИ, МАКАРОНИ ТА КОНСЕРВИ

Основу домашнього запасу можуть становити продукти з тривалим терміном придатності. Це може бути рис, гречка, пшоно, різні бобові та макаронні вироби. За умови зберігання в сухому місці вони довго не псуються, а для їхнього приготування достатньо газової плити.

> **На випадок відключень варто подбати про продукти, які можна відкрити і одразу їсти.**

Окрему увагу варто приділити консервам. М'ясні, рибні, овочеві та бобові варіанти допомагають поповнити запаси білка та отримати необхідну енергію. Консерви здатні зберігатися роками і не потребують приготування перед вживанням.

ПРОДУКТИ ТРИВАЛОГО ЗБЕРІГАННЯ

Сіль, цукор і мед не мають обмежень щодо зберігання. Також корисно придбати сухе молоко, пластівці, сухі сніданки та інші продукти, які можна приготувати чи їсти без додаткової обробки.

ГОРІХИ, НАСІННЯ ТА СУХОФРУКТИ

Для швидкого перекусу підійдуть горіхи, насіння і сухофрукти, які не займають багато місця. Щоб ці продукти довше зберігали свіжість, їх варто пересипати у герметичні ємності. Це захистить запаси від вологи і сторонніх запахів.

ОВОЧІ ТА ФРУКТИ

Картоплю, моркву, цибулю, буряк і капусту можна тримати в темному прохолодному місці. Яблука та цитрусові за відповідних умов також залишаються свіжими протягом кількох тижнів.

НАПОЇ ТА ПРОДУКТИ ДЛЯ ШВИДКОГО ПЕРЕКУСУ

На випадок відключень варто подбати про продукти, які можна відкрити і одразу їсти. Це може бути шоколад, печиво, крекери, енергетичні батончики і горіхи. Серед напоїв корисно мати запас упакованих соків, чаю та кави. Вони допоможуть урізноманітнити раціон.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРО ПИТНУ ВОДУ!

Під час підготовки до блекаутів важливо подбати не лише про їжу, але й про достатню кількість води. Через аварійні ситуації та перебої з електроенергією може порушуватися і водопостачання. Тому заздалегідь варто придбати бутильовану воду, технічну чи підготувати чисті каністри для зберігання.

● ЖИТТЯ ЯК СЕРІАЛ

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

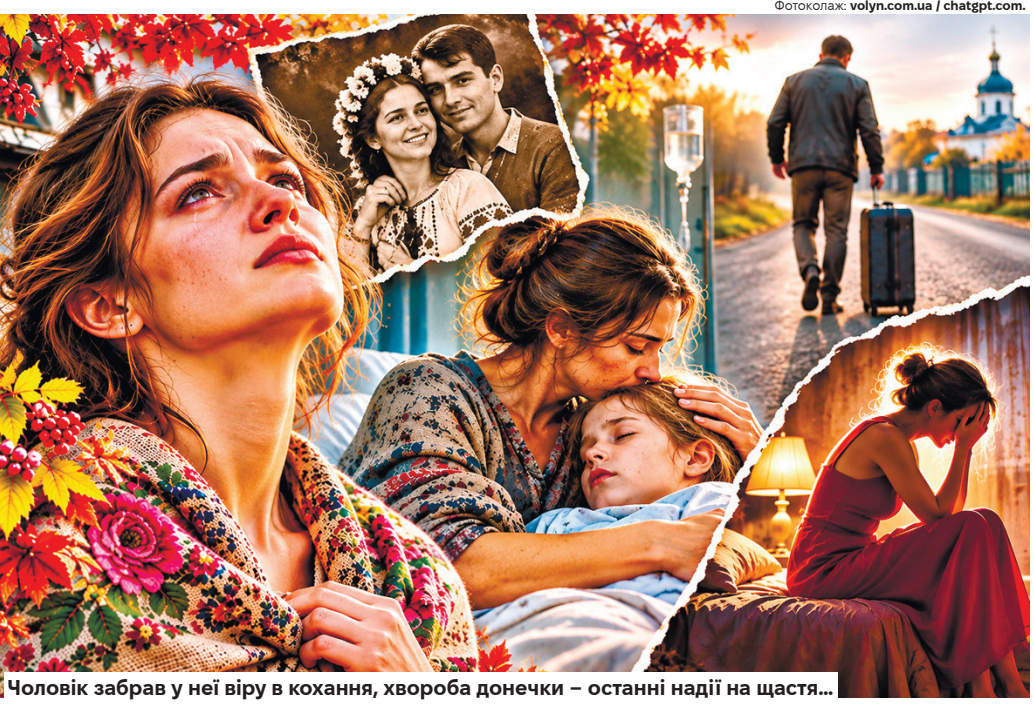

Чоловік забрав у неї віру в кохання, хвороба донечки – останні надії на щастя...

Сльози й надії Надії-повії…

У маленькому містечку її знали всі. Чоловіки сором'язливо відводили очі, жінки плювали вслід, а діти перепитували матерів, чому тітку Надю так називають. І ніхто навіть не здогадувався, яку таємницю вона ховала у старій шафі за вицвілою весільною сукнею…

Зореслав СТОЖАР

У Надії було два імені. Одне дала мати, друге – люди.

Мати назвала її Надією, бо після трьох померлих немовлят молила Бога подарувати хоч одну живу дитину.

А люди прозвали Надією-повією.

Причепилося те прізвисько, як реп'ях до спідниці. І хоч давно минула молодість, хоч посріблилося волосся, ніхто не називав її інакше.

Навіть листоноша, приносячи пенсію, жартував:

– Ну що, Надько, кавалери ще ходять?

Вона усміхалася:

– Ходять, Васильку. Тільки тепер усі з ціпками.

І сміялася першою, щоб ніхто не помітив, як їй боляче.

…

Колись Надія була найвродливішою дівчиною в містечку.

Коси до пояса. Очі кольору стиглих волошок. І голос такий, що на весіллях музики замовкали, коли вона співала «Летіла зозуля…»

Покохала Василя. Він працював водієм, обіцяв побудувати хату, посадити черешню й народити з нею п'ятеро дітей.

– Чого п'ятеро? – сміялася.

– Бо в тебе стільки любові, що на двох не вистачить.

Народилася донечка Оленка.

А за два роки Василь поїхав на заробітки й повернувся з іншою жінкою.

– Прости, Надю. Так вийшло…

Вона нічого не відповіла. Лише зняла обручку й поклала на стіл.

…За місяць Оленка захворіла. Висока температура, лікарні, обстеження. А потім лікар промовив слова, після яких Надія перестала чути світ:

> **Я можу допомогти твоїй дитині. Тільки ти розумієш, чого хочу натомість?**

– Потрібне тривале лікування. І гроші…

Багато грошей.

Вона мила підлоги, розвантажувала ящики на базарі, прибирала чужі квартири. Спала по три години. Продала мамині сережки, весільну сукню хотіла віддати та ніхто не купив.

А грошей усе одно бракувало.

Одного вечора до неї підійшов заможний чоловік.

– Я можу допомогти твоїй дитині. Тільки ти розумієш, чого хочу натомість?

Вона зрозуміла.

…Того вечора Надія довго стояла перед дзеркалом. Дивилася на себе й шепотіла:

– Прости мене, мамо…

А вранці принесла гроші до лікарні.

Так почалося її друге життя.

Закінчення історії – на с. 7

● ФУТБОЛ

Данило Сікан приніс вікторію Україні на 53-ій… секунді матчу!

25-річний форвард бельгійського «Андерлехта» забив найшвидший гол в історії офіційних матчів «синьо-жовтих»

Петро ПАС

ТОП-3 НАЙШВИДШИХ ГОЛИ ЗА ЗБІРНУ УКРАЇНИ В ІСТОРІЇ:

- **15 секунда – Андрій Ярмоленко** (Уругвай, 2011 рік, товариський матч).
- **53 секунда – Сергій Ребров** (Грузія, 1998, товариський матч).
- **53 секунда – Данило Сікан** (Грузія, 2026, Ліга націй).

Завдяки цьому влучному удару Данила Сікана, який виявився єдиним у матчі, Україна здобула непросту перемогу над Грузією і зберегла прописку в Лізі В.

Ліга націй. Група В2. 6-й тур. Україна – Грузія – 1:0 (1:0 – Данило Сікан, 1 хв.).

Україна: *Різник, Сарапій, Забарний, Матвієнко, Миколенко, Назарина, Синчук (Кащук, 64), Ярмолюк, Сікан (Яремчук, 64), Судаков (Бондар, 92), Краснопір (Очеретько, 57).* **Головний тренер** – *Андреа Мальдера (Італія).*

В 1/4 фіналу Ліги націй зіграють: Іспанія – Франція, **Нідерланди – Португалія,** Норвегія – Англія, **Бельгія – Німеччина.**

● УВАГА, КОНКУРС!

Зав'язав пістолет у вузол після вбивства Джона Леннона

Фото: cnn.com.

Знаменитий «Зав'язаний пістолет» стоїть біля штаб-квартири ООН і нагадує світові: зброя має мовчати!

Бронзова скульптура «Ні насильству» *(Non-Violence)*, створена шведським художником Карлом Фредріком Рейтерсвардом, стала всесвітньо відомим символом миру. Її ще називають «Зав'язаний пістолет» *(The Knotted Gun)*

Грицько ГАРБУЗ

Карл Фредрік Рейтерсвард задумав цю незвичайну роботу наприкінці 1980 року, приголомшений убивством свого друга – легендарного музиканта Джона Леннона. Скульптура зображує велетенський револьвер *Colt Python .357 Magnum*. Курок зведений, але вистрілити неможливо: дуло зав'язане у міцний вузол! Так митець показав безглуздість насильства й силу людського прагнення до миру.

Саме ця скульптура й надихнула нас на загадку, з якою, відзначу, більшість постійних гравців «Гарбуза із секретом» успішно впоралися.

«ОСІННІЙ ГРАНАТОБУЗ-2026. СПЕЦЗАВДАННЯ № 5»

На нинішнє запитання надихнув пам'ятник в одному з найвідоміших, хоча відносно молодих, міст світу, який став закликом до миру. Тож зменшений варіант головного персонажа ми сьогодні й заховали у гранатобузі.

Асоціативний ряд із цим предметом: *«барабан», «Бітлз», «муха», «миротворець», «магазин», «Герцог Йорський», «антинасильство», «песик», «гачок», «вузол», «ручка»…*

Що за предмет ми заховали у гранатобузі?

А найпершою надіслала правильну відповідь – **«Револьвер»** – волинянка **Вікторія Пармьонова.** І зробила це ще 1 жовтня о 20:30!

Щиро вітаємо переможницю! Просимо пані Вікторію зв'язатися з редакцією, аби напередодні свята Миколая отримати подаруночок від Грицька Гарбуза.

«ГАРБУЗЯЧА ОСІНЬ-ЗИМА – 2026». 6-Й ТУР

Друзі, цього разу ми заховали у гранатобузі предмет, який точно є у вас удома. І, найімовірніше, більшість із вас уже сьогодні до нього торкалася!

А надихнув нас на цю загадку надзвичайно популярний американський детективний серіал. У ньому головна героїня з легендарним на весь світ ім'ям дарує головному героєві на день народження саме такий предмет. Іменинник – у шоці! Адже він на власні очі бачив, як цей предмет… «загинув»! Проте його кохана зуміла зробити майже неможливе – повернути «небіжчика» до життя!

Вийти на назву серіалу вам допоможе закреслення зайвих букв у цих словах: *«Наталія», «ні», «альпініст», «мер».*

А можете нічого й не закреслювати, якщо зумієте розплутати інший клубок підказок. **Ось асоціативний ряд, який розкриває призначення захованого предмета:** *«траур», «лимон», «популярна країна світу», «хімічна речовина», «ритуал», «жасмин», «листок», «мед», «прапор ісламу», «100»…*

То що ж цього разу заховалося у гранатобузі?

Слово-відповідь потрібно надіслати **до 4 грудня** включно ЛИШЕ у вигляді повідомлення на номер 066 133 86 88. Обов'язково після слова-відповіді у дужках зазначте своє ім'я, прізвище та регіон, який представляєте. Наприклад: «Паляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина).

І пам'ятайте: у нашому конкурсі перемагають не ті, хто знає все на світі, а ті, хто вміє бачити незвичайне у звичайному!

Приємних вам пошуків – і нехай повітряні тривоги не заважають розгадувати загадки!

Цікава газета на вихідні
Тижневик «Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13. **Поштова адреса, за якою здійснюється редакційний контроль**: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської області., 43016.
Головний редактор і відповідальний за випуск – ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA833052990000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг – 3 друковані аркуші

Передплатний індекс: 60307
Ідентифікатор медіа: R30-02494

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж випуску: 5077.
Загальний тираж: 5834.
Замовлення № 1719.